

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفة

بدانکه آنچه از اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام در مورد زیارت عرفه رسیده، از زیادتی روایات، و بسیاری فضیلت و ثواب، بیشتر از آن است که شمرده شود، و ما به خاطر تشویق زائران، به ذکر چند حدیث اکتفا می‌کنیم. از بشیر دُهان به سند معتبر روایت شده: خدمت امام صادق علیه السلام عرض کردم: گاه هست که حجّ از من فوت می‌شود، و روز عرفه را نزد قبر امام علیه السلام می‌گذرانم، فرمود: ای بشیر کار خوبی انجام می‌دهی، هر مؤمنی که در روز غیر عید با معرفت به حق آن حضرت به زیارت قبر حضرتش برود، ثواب بیست حجّ و بیست عمره پسندیده پذیرفته، و بیست جهاد همراه پیامبر مرسل یا امام عادل برای او نوشته می‌شود و هر که آن حضرت را در روز عید زیارت کند، حق تعالی برای او ثواب صد حجّ و صد عمره و صد جهاد همراه با پیامبر مرسل یا امام عادل را می‌نویسد و هر که آن حضرت را در روز عرفه با معرفت به حق حضرتش زیارت کند، برای او ثواب هزار حجّ و هزار عمره پسندیده پذیرفته، و هزار جهاد با پیامبر مرسل یا امام عادل بنویسد. به حضرت گفتم: ثواب موقف عرفات برای من کجا حاصل می‌شود؟ آن حضرت به جانب من نظر کرد، مانند کسی که خشمناک

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفه

باشد و فرمود: ای بشیر، هر گاه مؤمنی در روز عرفه، به زیارت قبر امام حسین علیه السلام برود، و در رود فرات غسل کند، سپس به سوی قبر آن حضرت متوجه شود، حق تعالی به هر گامی که بر می دارد، برای او ثواب حجّی که با همه مناسک به طور کامل انجام داده باشد می نویسد، و چنین گمان دارم که فرمود «و عمره». و در احادیث بسیار به نهایت معتبر وارد شده: حق تعالی در روز عرفه، پیش از آنکه نظر به اهل موقف عرفات کند، ابتدا نظر رحمت به سوی زائران قبر حسین علیه السلام می افکند. در حدیث معتبر از رُفاعه روایت شده است که حضرت امام صادق علیه السلام به من فرمود: امسال حجّ کردی؟ گفتم: فدایت شوم، مالی نداشتم که به حج روم، ولی عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام گذراندم، فرمود: ای رُفاعه از آنچه اهل منی در آن بودند هیچ کوتاهی نکردی، اگر نه این بود، که کراحت دارم مردم ترک حج کنند، هر آینه برای تو حدیثی می گفتم، که هرگز زیارت قبر آن حضرت را ترک نکنی، پس ساعتی ساکت شد، بعد از آن فرمود: پدرم به من خبر داد، هر که به سوی قبر امام حسین علیه السلام بیرون رود، و با تکبّر حرکت نکند، عارف به حق آن حضرت باشد، هزار فرشته از طرف راست و هزار

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفة

فرشته از طرف چپ همراه او می‌شوند و برای او ثواب هزار حجّ و هزار عمره که با پیغمبر یا وصیّ پیغمبر بجا آورده باشد نوشته می‌شود. اما کیفیت زیارت آن حضرت، چنان است که علمای بزرگوار، و رؤسای مذهب و ملت فرموده‌اند: چون خواستی حضرت را در این روز زیارت کنی، اگر توانستی از فرات غُسل کن و گرنه از هر آبی که برایت میسر شد، و پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را بپوش و زیارت آن حضرت را قصد کن، درحالی که به آرامی و وقار و دقت باشی، چون به در حائر رسیدی بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ؛ و بخوان:

اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً

خدا بزرگتر است بزرگتر، خدا را سپاس بسیار، منزه است خدای صبح

وَأَصِيلًا ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا ، وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ

و شام، سپاس خدای را که ما را به این راه هدایت نمود، و ما آنگونه نبودیم که هدایت شویم، اگر

هَدَانَا اللَّهُ؛ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ . السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ

خدا ما را راهنمایی نمی‌کرد، همانا رسولان پروردگار ما به حق آمدند. سلام بر رسول

اللَّهُ ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ . السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ . السَّلَامُ

خدا (درود خدا بر او و خاندانش). سلام بر امیر مؤمنان، سلام

عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ ، سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ . السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ

بر فاطمه زهرا سرور بانوان جهانیان، سلام بر حسن

وَالْحُسَيْنِ . السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ . السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ

و حسین، سلام بر علی بن الحسین، سلام بر محمد بن

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفه

عَلِيٍّ. السَّلَامُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ. السَّلَامُ عَلَى مُوسَى بْنِ

علی، سلام بر جعفر بن محمد، سلام بر موسی بن

جَعْفَرٍ. السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى. السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ.

جعفر، سلام بر علی بن موسی، سلام بر محمد بن علی،

السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ. السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ. السَّلَامُ

سلام بر علی بن محمد، سلام بر حسن بن علی، سلام

عَلَى الْخَلْفِ الصَّالِحِ الْمُنْتَظَرِ. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ؛

بر یادگار شایسته، آن امام مورد انتظار، سلام بر تو ای ابا عبدالله،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ، عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ، وَابْنُ

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، بنده و فرزند بندهات و فرزند

أَمَتِكَ، أُمُّوَالِي لَوْلِيَّكَ، الْمُعَادَى لِعَدُوِّكَ، اسْتَجَارَ بِمَشْهَدِكَ،

کنیزت هستم، دوستدار دوستت، و دشمن دشمن می باشم، به زیارتگاهت پناه آورده،

وَتَقَرَّبَ إِلَى اللَّهِ بِقَصْدِكَ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانِي لَوْلَايَتِكَ،

و با آهنگ به سویت تقرب جست به خدا، سپاس خدای را که مرا به ولایتت هدایت کرد

وَخَصَّنِي بِزِيَارَتِكَ، وَسَهَّلَ لِي قَصْدَكَ. پس داخل روضه

و به زیارتت اختصاص داد، و برایم هموار ساخت آهنگ کردنت را

شو، و برابر سر بایست و بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ

سلام بر تو ای وارث آدم

صَفْوَةِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ؛ السَّلَامُ

بر گزیده خدا، سلام بر تو ای وارث نوح پیامبر خدا، سلام

عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ

بر تو ای وارث ابراهیم دوست خدا، سلام بر تو ای وارث

مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ؛

موسی همسخن خدا، سلام بر تو ای وارث عیسی روح خدا،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای وارث محمد حبیب خدا، سلام بر تو

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفة

یا وارِثَ امیرِ الْمُؤْمِنینَ؛ السَّلَامُ عَلَیکَ یا وارِثَ فَاطِمَةَ

ای وارث، امیر مؤمنان، سلام بر تو ای وارث فاطمه

الزَّهْرَاءِ؛ السَّلَامُ عَلَیکَ یابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى؛ السَّلَامُ عَلَیکَ

زهرا، سلام تو ای فرزند محمد مصطفی، سلام بر تو

یابْنَ عَلِیِّ الْمُرتَضَی؛ السَّلَامُ عَلَیکَ یابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ؛

ای فرزند علی مرتضی، سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا،

السَّلَامُ عَلَیکَ یابْنَ خَدِیجَةَ الْکُبْرَى؛ السَّلَامُ عَلَیکَ یا ثارَ اللَّهِ

سلام بر تو ای فرزند خدیجه کبری، سلام بر تو ای خون خدا

وَابْنَ ثارِهِ، وَالوِثْرَ الْمُتَوَرَّ؛ أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ، وَآتَيْتَ

و فرزند و وای تنهای ستم دیده، گواهی می دهم که تو بپا داشتی نماز را،

الزَّکَاةَ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ، وَأَطَعْتَ اللَّهَ

و زکات دادی، و امر به معروف کردی، و نهی از منکر نمودی، و خدا را اطاعت کردی

حَتَّى آتَاکَ الْیَقِینُ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْکَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً

تا مرگ تو را در رسید، خدا لعنت کند امتی که تو را کشتند، و لعنت کند امتی را که

ظَلَمَتْکَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذُلِّکَ فَرَضِیَتْ بِهِ. یا مَوْلایَ

به تو ستم کردند، و لعنت کند امتی را که این واقعه را شنیدند، و به آن خشنود شدند، ای مولای من

یا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ، أَشْهَدُ اللَّهَ وَمَلَائِکَتَهُ، وَأَنْبِیَاءَهُ وَرُسُلَهُ، أَنِّی

ای ابا عبدالله، گواه می گیرم خدا و فرشتگان و پیامبران و رسولانش را که

بِکُمْ مُؤْمِنٌ، وَبِإِیَابِکُمْ مَوْقِنٌ، بِشَرَاِیعِ دِینِی، وَخَوَاتِمْ عَمَلِی،

مؤمن به شمایم، و به بازگشتان یقین دارم، بر پایه قوانین دینم، و عواقب عملم،

وَمُنْقَلَبِی اِلَی رَبِّ، فَصَلَّوْا تُ اللَّهُ عَلَیکُمْ، وَعَلَى أَرْوَاحِکُمْ

و بازگشتگاهم به جانب پروردگارم، پس درود خدا بر جانهایتان،

وَعَلَى أَجْسَادِکُمْ، وَعَلَى شَاهِدِکُمْ وَعَلَى غَائِبِکُمْ، وَظَاهِرِکُمْ

و تن هایتان و حاضران، و غایبتان، و ظاهران،

وَبَاطِنِکُمْ. السَّلَامُ عَلَیکَ یابْنَ خَاتِمِ النَّبِیِّینَ، وَابْنَ سَیِّدِ

و باطنتان، سلام بر تو ای فرزند خاتم پیامبران، و فرزند آقای

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرس

الْوَصِيِّينَ، وَابْنَ إِمَامِ الْمُتَّقِينَ، وَابْنَ قَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ إِلَى

پیشوایان، و فرزند پیشوای پرهیزکاران و فرزند پیشوای سپیدرویان به جانب

جَنَاتِ النَّعِيمِ، وَكَيْفَ لَا تَكُونُ كَذَلِكَ، وَأَنْتَ بَابُ الْهُدَى،

بهشتهای پر نعمت، و چگونه این چنین نباشی؟، در صورتی که تو درگاه هدایت

وَأِمَامُ التَّقَى، وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى، وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا،

و پیشوای تقوا، و دستاویز محکم خدا، و حجت و بر اهل دنیا،

وَخَامِسُ أَصْحَابِ الْكِسَاءِ، غَذَّتْكَ يَدُ الرَّحْمَةِ، وَرُضِعْتَ مِنْ

و پنجم اصحاب کسایی دست رحمت غذایت داد، و از سینه

تَدِي الْإِيمَانَ، وَرُبِّيتَ فِي حَجْرِ الْإِسْلَامِ، فَالْنَفْسُ غَيْرُ رَاضِيَةٍ

ایمان شیر داده شدی، و در دامن اسلام پرورش یافتی، دل به فرات

بِفِرَاقِكَ، وَلَا شَاكَّةٍ فِي حَيَاتِكَ، صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ، وَعَلَى

راضی نیست، و تردیدی در زنده بودن تو نمی باشد، درود خدا بر تو و بر

آبَائِكَ وَأَبْنَائِكَ . السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَرِيعَ الْعَبْرَةِ السَّائِبَةِ،

پدران و فرزندان سلام بر تو ای به خاک افتاده اشک روان،

وَقَرِينَ الْمُصِيبَةِ الرَّائِبَةِ؛ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمُحَارِمَ،

و همدم مصیبت پی در پی، خدا لعنت کند امتی را که حلال شمردند حرمتهای تو را

[وَأَنْتَ هَكَذَا فِيكَ حُرْمَةُ الْإِسْلَامِ]، فَقُتِلْتَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ

»و درباره تو پرده حرمت اسلام را دریدند« کشته شدی (درود خدا بر تو)

مَقْهُورًا ، وَأَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَ

به قهر، رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش) به تو

مَوْتُورًا، وَأَصْبَحَ كِتَابُ اللَّهِ بِفَقْدِكَ مَهْجُورًا . السَّلَامُ عَلَيْكَ

مظلوم گشت، و کتاب خدا به فقدان تو مهجور شد سلام بر تو

وَعَلَى جَدِّكَ وَأَبِيكَ، وَأُمِّكَ وَأَخِيكَ، وَعَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ بَنِيكَ،

و جد و پدر و مادر و برادر و امامان از فرزندان،

وَعَلَى الْمُسْتَشْهِدِينَ مَعَكَ، وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْخَافِينَ بِقَبْرِكَ،

و شهید شدگان به همراهت، و بر فرشتگان دربرگیرنده قبرت،

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفة

وَالشَّاهِدِينَ لِرُؤُوسِكَ ، الْمُؤَمِّنِينَ بِالْقَبُولِ عَلَى دُعَائِ شِيعَتِكَ ،

و حاضران از زائران، آمین گوی برای قبولی دعای شیعیان،

وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ؛ يَا أَبَا أَنْتَ وَأُمِّي يَا بَنَ

و سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد، پدر و مادرم به فدایت ای فرزند

رَسُولِ اللَّهِ ؛ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ، لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ ،

رسول خدا، پدر و مادرم فدایت ای ابا عبدالله، عزایت بزرگ شد،

وَجَلَّتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا ، وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ

و عظیم گشت و مصیبت، بر ما و همه اهل آسمانها

وَالْأَرْضِ ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَالْجَمَتِ وَتَهَيَّاتِ لِقِتَالِكَ .

و زمین، خدا لعنت کند امتی را که برای کشتنت اسبها را زین کرده، و دهنه زدند و آماده شدند.

يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ، قَصَدْتُ حَرَمَكَ ، وَآتَيْتُ مَشْهَدَكَ ،

ای مولایم ای ابا عبدالله، قصد حرمت کردم، و به زیارتگاهت آمدم،

أَسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّأْنِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ ، وَبِالْمَحَلِّ الَّذِي لَكَ لَدَيْهِ ، أَنْ

از خدا می خواهم به مقامی که برای تو نزد اوست، و جایگاهی که پیش او داری،

يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا

بر محمد و خاندان محمد درود فرستد، و مرا در دنیا و آخرت

وَالْآخِرَةِ ؛ بِمَنَّةٍ وَجُودِهِ وَكَرَمِهِ .

با شما قرار دهد، به منت و جود و کرمش.

آنگاه ضریح را بیوس، و بالای سر دو رکعت نماز، به هر

سوره که بعد از سوره «حمد» خواستی بجا آور، و چون فارغ

شدی بگو: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ صَلَّیْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ وَحَدَاكَ ،

خدایا برای تو نماز خواندم و رکوع و سجود بجا آوردم یگانه ای

لَا شَرِیکَ لَكَ ، لِأَنَّ الصَّلَاةَ وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ لَا تَكُونُ إِلَّا

و شریکی برایت نیست، به درستی که نماز و رکوع و سجود جز

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرس

لَكَ، لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

برای تو نیست، زیرا تویی خدا معبودی جز تو نیست. خدایا درود فرست بر محمد و خاندان

مُحَمَّدٍ، وَابْلِغْهُمْ عَنِّي أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ، وَارْدُدْ عَلَيَّ

محمد، برترین تحیت و سلام را از جانب من به ایشان برسان و به سوی من برگردان از جانب

مِنْهُمْ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ. اَللّٰهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى

آنان تحیت و سلام، خدایا این دو رکعت، هدیه‌ای است از سوی من به

مَوْلَايَ، وَسَيِّدِي وَإِمَامِي، الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ، عَلَيْهِمَا السَّلَامُ.

مولایم و آقا و امامم حسین بن علی (درود بر ایشان)،

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّي، وَاجْزِنِي

خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست و آن را از من بپذیر، و بر آن نماز به من پاداش ده،

عَلَى ذَلِكَ أَفْضَلَ أَمَلِي، وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي وَلِيِّكَ؛ يَا أَرْحَمَ

به برترین آرزو و امیدم و درباره تو و ولی‌ات، ای مهربان‌ترین

الرَّاحِمِينَ. سپس به جانب پای مبارک حضرت امام حسین

مهربانان.

عليه السلام رفته و علی بن الحسین علیه السلام را که قبرشان پایین پای

ابی عبد الله است زیارت کن و در زیارت حضرتش بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ نَبِيِّ اللَّهِ؛

سلام بر تو ای فرزند فرستاده خدا، سلام بر تو ای فرزند پیامبر خدا،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ الْحُسَيْنِ

سلام بر تو ای فرزند امیر مؤمنان، سلام بر تو ای فرزند حسین

الشَّهِيدِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ بْنُ الشَّهِيدِ؛ السَّلَامُ

شهید، سلام بر تو ای شهید فرزند شهید، سلام

عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ بْنُ الْمَظْلُومِ؛ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ، وَلَعَنَ

بر تو ای ستم‌دیده، فرزند ستم‌دیده، خدا لعنت کند امتی را که تو را کشتند،

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفة

اللَّهُ أُمَّةٌ ظَلَمْتَكَ ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَّتْ بِهِ .

و بر تو ستم ورزیدند، و این واقعه را شنیدند و به آن خشنود شدند،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ ،

سلام بر تو ای مولایم، سلام بر توای و ولی خدا و فرزند ولی خدا،

لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ ، وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا ، وَعَلَى جَمِيعِ

این مصیبت بزرگ شد بر ما و همه مؤمنان، و این عزا

الْمُؤْمِنِينَ ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ ، وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَالْيَكِ مِنْهُمْ ، فِي

عظیم گشت، خدا لعنت کند امتی را که تو را کشتند، به سوی خدا به جانب تو، از ایشان در

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. بعد به جانب سایر شهدا رو کن و ایشان را به

دنیا و آخرت بیزاری می جویم.

این صورت زیارت کن: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ

سلام بر شما ای اولیای خدا

وَ أَحِبَّاءَهُ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَ أَوْدَاءَهُ ؛ السَّلَامُ

و عاشقانش، سلام بر شما ای برگزیدگان خدا و دوستانش، سلام

عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ ، وَأَنْصَارَ نَبِيِّهِ ، وَأَنْصَارَ

بر شما ای یاران دین خدا، و یاران پیامبر خدا، و یاران

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ، وَأَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ؛ السَّلَامُ

امیر مؤمنان، و یاران فاطمه سرور بانوان جهانیان، سلام

عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ ، الْحَسَنِ الْوَلِيَّ النَّاصِحِ ؛ السَّلَامُ

بر شما ای یاران ابی محمد حسن ولی خیر خواه، سلام

عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ، الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْمَظْلُومِ ،

بر شما ای یاران ابی عبدالله حسین شهید مظلوم

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ؛ يَا أَبَا أَنْتُمْ وَأُمِّي ، طِبْتُمْ وَطَابَتْ

درود خدا بر همه آنان باد، پدر و مادرم فدایتان، پاک گشتید، و همچنین

الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ ، وَفُزْتُمْ وَ اللَّهُ فَوْزًا عَظِيمًا ؛ يَا لَيْتَنِي

زمینی که در آن دفن هستید سوگند به خدا که به رستگاری رسیدید، رستگاری بزرگ، ای کاش

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرس

كُنْتُ مَعَكُمْ ، فَافْزَزَ مَعَكُمْ فِي الْجِنَانِ ، مَعَ الشُّهَدَاءِ

من هم با شما بودم، و با شما در بهشت رستگار می شدم با شهدایان

وَالصَّالِحِينَ ، وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ

و شایستگان و چه خوب رفقای هستی، و سلام

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. آنگاه به جانب سر امام حسین علیه السلام

و رحمت و برکات خدا بر شما باد.

برگرد، و برای خود و اهل و عیال و برادران با ایمانت بسیار

دعا کن. سید ابن طاووس و شهید فرموده اند، سپس به مشهد

جناب عباس رضی الله عنه برو، همینکه به آنجا رسیدی،

نزد قبر آن حضرت بایست و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا

سلام بر تو ای ابا

الْفَضْلِ الْعَبَّاسِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ

الفضل عباس فرزند امیر مؤمنان، سلام بر تو ای فرزند سرور

الْوَصِيِّينَ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَوَّلِ الْقَوْمِ إِسْلَامًا ، وَأَقْدَمِهِمُ

جانشینان، سلام بر تو ای فرزند نخستین مؤمن این امت، در قبول اسلام، و پیش ترین آنان

إِيْمَانًا ، وَ أَقْوَمِهِمُ بِدِينِ اللَّهِ ، وَ أَحْوَطِهِمُ عَلَى الْإِسْلَامِ ؛

در ایمان، و پایرجاترینشان در دین خدا، و مراقب ترینشان بر اسلام،

أَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَخِيكَ ، فَنِعْمَ الْآخُ

گواهی می دهم که تو برای خدا و رسول خدا و برادرت خیر خواهی کردی، پس چه نیکو برادر

الْمُوَاسِي ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ ،

همدردی بودی، خدا لعنت کند امتی را که تو را کشت و به تو ستم روا داشت،

وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْحَرَامَ ، وَانْتَهَكَتْ فِي قَتْلِكَ

و حلال شمرد از تو حرمتها را، و در کشتنت پرده

حُرْمَةَ الْإِسْلَامِ ، فَنِعْمَ الْآخُ الصَّابِرُ الْمُجَاهِدُ ، الْمُحَامِي النَّاصِرُ ،

حرمت اسلام را درید، پس چه نیکو برادر شکیبا، مجاهد، پشتیبان، یاور،

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفة

وَالْآخُ الدَّافِعُ عَنْ أَخِيهِ، الْمَجِيبُ إِلَى طَاعَةِ رَبِّهِ، الرَّاعِبُ فِيهَا

مدافع از برادرش بود، پاسخ دهنده به طاعت پروردگارش، مشتاق به آنچه

زَهْدٌ فِيهِ غَيْرُهُ، مِنَ الثَّوَابِ الْجَزِيلِ، وَالثَّنَاءِ الْجَمِيلِ،

دیگران بی رغبت به آن بودند، از پاداش برجسته، و ستایش زیبا،

وَالْحَقَّكَ اللَّهُ بِدَرَجَةِ آبَائِكَ فِي دَارِ النِّعَمِ؛ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. پس

و خدا تو را در خانه نعمت جاودان به مقام پدرانت برساند، که خدا ستوده و بزرگوار است.

خود را به قبر بیفکن، و بگو: اَللّٰهُمَّ لَكَ تَعَرَّضْتُ، وَلِزِيَارَةِ

خدایا من متعرض تو و زیارت

أَوْلِيَائِكَ قَصَدْتُ، رَغْبَةً فِي ثَوَابِكَ، وَرَجَاءً لِمَغْفِرَتِكَ وَجَزِيلِ

اولیای تو شدم، قصد کردم آن را از روی اشتیاق به ثوابت و امید به آمرزش، و بسیاری

إِحْسَانِكَ، فَاسْأَلْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَ

احسانت از تو درخواست می کنم که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، و قرار دهی

رِزْقِي بِهِمْ دَارًا، وَعَيْشِي بِهِمْ قَارًا، وَزِيَارَتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً،

روزی ام را به حق ایشان سرشار، و خوشی ام را پایدار، و زیارت مرا پذیرفته،

وَذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُورًا، وَاقْلِبْنِي بِهِمْ مُفْلِحًا مُنْجِحًا، مُسْتَجَابًا

و گناه من را آمرزیده، و به حق ایشان بازگردان مرا رستگار و موفق، در حال اجابت

دُعَائِي، بِأَفْضَلِ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ زُورَاهِ، وَالْقَاصِدِينَ

دعایم، به برترین صورتی که یکی از زائران حضرتش، و آهنگ کنندگان به سویش،

إِلَيْهِ؛ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. پس ضریح را ببوس و نزد

باز می گردد، به مهربانی ات، ای مهربانترین مهربانان.

آن حضرت نماز زیارت بخوان و نیز آنچه خواسته باشی از

دعا و قرآن و ذکر بجای آر و چون خواستی آن حضرت را

وداع کنی، آنچه را که پیش از این [صفحه ۱۰۹۹] ذکر

کردیم، در وداع آن حضرت بگو.

مفهم زیارت عاشورا

بدانکه زیارت نقل شده برای روز عاشورا چند زیارت است، و ما در اینجا به ملاحظه اختصار تنها به ذکر دو زیارت اکتفا می کنیم - و البته در باب دوم در بیان اعمال روز عاشورا نیز زیارتی را نقل کردیم [صفحه ۷۱۸] - با مطالبی دیگر که مناسب این مقام است. اما آن دو زیارت اول: زیارت عاشورای معروفه است: که از نزدیک و دور خوانده می شود، و شرح آن چنان که شیخ ابو جعفر طوسی در «مصابح» ذکر فرموده چنین است: محمد بن اسماعیل بن بزیع، از صالح بن عقبه، از پدرش، از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده: هر که حسین بن علی علیهما السلام را در روز دهم محرم نزد قبر آن حضرت زیارت کند تا آنکه گریان شود، خدا را در روز قیامت ملاقات کند، با ثوابی به اندازه ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره، و دو هزار جهاد، که ثواب آنها همانند ثواب کسی می باشد که در خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرين علیهم السلام جهاد کرده باشد. راوی گفت: فدایت شوم چه ثوابی است،

برای کسی که در شهرهای دور از کربلا باشد، و برایش در مانند این روز رفتن به سوی قبر آن حضرت ممکن نباشد؟ فرمود: هرگاه چنین باشد به سوی صحرا بیرون رود، یا در خانه خود، بر بام بلندی بالا رود، و به سوی آن حضرت به سلام اشاره کند، و در نفرین کردن بر قاتلین آن حضرت بکوشد و پس از آن دو رکعت نماز بخواند. و این کار را در اوایل روز، پیش از زوال آفتاب انجام دهد، پس بر امام حسین علیه السلام زاری و گریه کند و کسانی را که در خانه‌اش هستند، هرگاه از ایشان تقیه نمی‌کند، به گریه کردن بر آن حضرت امر کند، و در خانه خود به اظهار جزع بر آن حضرت عزا بپا دارد و یکدیگر را به مصیبتشان به حسین علیه السلام تعزیت گویند، و من بر خدا برای ایشان همه آن ثوابها را ضامنم، هرگاه این عمل را بیاورند. گفتم: فدایت شوم این ثوابها را برای ایشان ضامن می‌شوی، و آنها را کفیل می‌گرددی؟ فرمود: آری من ضامن و کفیل برای کسی که این عمل را بجا آورد. گفتم: یکدیگر را چگونه تعزیت گویند؟ فرمود: بگویند:

أَعْظَمَ اللَّهُ أَجُورَنَا بِمُصَابِنَا، بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَجَعَلْنَا

وَاَيَّاكُمْ مِنَ الطَّالِبِينَ بِثَارِهِ، مَعَ وَلِيِّهِ الْاِمَامِ الْمُهَدِيِّ، مِنْ آلِ

و ما و شما را از خواهندگان خون او همراه با ولی اش امام مهدی از خاندان

مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ. و اگر بتوانی آن روز را به دنبال

محمد (درود بر ایشان) قرار دهد.

حاجتی بیرون نروی، بیرون نرو، زیرا روز نحسی است، که در آن حاجت مؤمن برآورده نمی شود، و اگر برآورده شود برای او مبارک نخواهد بود، و در آن خیر و رشدی نخواهد دید، و در آن روز هیچ کدام از شما برای منزلش، البته چیزی ذخیره نکند، چرا که هر که در آن روز چیزی ذخیره کند، در آن چیز برکت نخواهد دید، و برای او و اهلش که جهت آنها ذخیره کرده مبارک نخواهد بود. هرگاه این عمل را به جا آوردند، حق تعالی برای ایشان ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد بنویسد، که گویا همه را با رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم انجام داده باشد و برای اوست مزد و پاداش مصیبت هر پیامبر و رسول و وصی و صدیق و شهیدی که مرده یا کشته شده باشد، از زمانی که حق تعالی خلق فرموده دنیا را تا زمانی که قیامت بر پا شود. صالح بن عقیبه و سیف بن عُمیره گفته اند: عَلْقَمَةُ بْنُ مُحَمَّدٍ حَضَرَمِيْ كَفَتْ: به حضرت باقر علیه السلام گفتم: به من دعایی تعلیم فرما که آن را در این روز

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عاشورا

بخوانم هرگاه آن جناب را از نزدیک زیارت کنم، و دعایی که آن را بخوانم هرگاه او را از نزدیک زیارت ننمایم و بخواهم به سلام به جانب او از شهرهای دور از خانه ام اشاره کنم. به من فرمود: ای علقمه هرگاه آن دو رکعت نماز را بجای آوردی به سوی آنحضرت، به سلام اشاره کن و در وقت اشاره به آنحضرت پس از گفتن تکبیر این کلام را بگو: [زیارتی که چند سطر بعد ذکر می شود] به درستی که هرگاه این کلام را گفتی، دعا کرده ای به آن چیزی که دعا می کند به آن زائران آنحضرت از ملائکه و خدا برای تو صد هزار هزار درجه بنویسد و همانند کسی باشی که با امام حسین علیه السلام شهید شده باشد تا مشارکت کنی با ایشان در درجاتشان و شناخته نشوی مگر در زمره شهیدانی که با آنحضرت شهید شده اند و برای تو نوشته شود زیارت هر پیامبر و رسولی و پاداش زیارت هر که زیارت کرده امام حسین علیه السلام را از روزی که شهید شده، سلام خدا بر آن حضرت و اهل بیتش باد، می گویی:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ؛

رسول خدا،

بر تو ای فرزند

سلام

ای ابا عبدالله،

سلام بر تو

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عاشورا

[السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ وَابْنَ خَيْرَتِهِ]؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ

سلام بر تو ای فرزند

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ، وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ

امیر مؤمنان، و فرزند سرور جانشینان، سلام بر تو ای فرزند

فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ،

فاطمه سرور بانوان جهانیان، سلام بر تو ای خون خدا، و فرزند خون خدا

وَالْوَتْرَ الْمُتَوَرَّ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ

و ای تنهای مظلوم، سلام بر تو و جانهای که به درگاہت

بِفَنَائِكَ ، عَلَيْكُمْ مِنْنِي جَمِيعًا سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا ، مَا بَقِيْتُ وَبَقِيَ

فرود آمدند، از جانب من بر همگی شما سلام خدا برای همیشه، تا هستم و تا

الَّيْلُ وَالنَّهَارُ . يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ، لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ ، وَجَلَّتْ

شب و روز باقی است، ای ابا عبدالله، هراینه عزایت بزرگ و سنگین شد،

وَعَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا ، وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ ،

و مصیبت تو بر ما و بر همه اهل اسلام بس بزرگ گشت،

وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَاوَاتِ ، عَلَى جَمِيعِ

و سنگین و بزرگ شد مصیبت در آسمانها بر همه

أَهْلِ السَّمَاوَاتِ ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسَّسَتْ أَساسَ الظُّلْمِ

اهل آسمان، خدا لعنت کند امتی را که بنای ستم

وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ

و بی داد را بر شما اهل بیت بنیان نهادند، و خدا لعنت کند قومی را که شما را از

مَقَامِكُمْ ، وَأَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ ، الَّتِي رَتَّبَكُمُ اللَّهُ فِيهَا ،

مقامتان دور کرد، و از مرتبه هایتان برکنار نمود، مرتبه هایی که خدا شما را در آنها جای داد

وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ ، وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُتَمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالْتَّمَكِينِ

و خدا لعنت کند امتی را که شما را کشتند، و خدا لعنت کند آنان را که امکان و توان جنگ با شما

مِنْ قِتَالِكُمْ ؛ بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ ، وَمِنْ أَشْيَاعِهِمْ

را برای ایشان تدارک دیدند من بیزاری می جویم به سوی خدا و به جانب شما از ایشان و از شیعیان

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عاشورا

وَاتَّبَاعِهِمْ وَأَوْلِيَائِهِمْ . يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ، إِنِّي سِلْمٌ لِمَنْ سَلَّمَكَ ،

و پیروان و دوستدارانشان، ای ابا عبد الله من در صلح با کسی که با شما صلح کرد،

وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، وَلَعَنَ اللَّهُ آلَ زِيَادٍ وَآلَ

و در جنگم با کسی که با شما جنگید تا روز قیامت، و خدا لعنت کند خاندان زیاد و خاندان

مُرَوَّانَ ، وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ قَاطِبَةً ، وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ ،

مروان را و خدا همه بنی امیه را لعنت کند، و لعنت کند پسر مرجانه

وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ ، وَلَعَنَ اللَّهُ شِمْرًا ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً

و عمر بن سعد و شمر را، و لعنت کند امتی را که

أَسْرَجَتْ وَالْجَمَّتْ وَتَتَقَبَّتْ لِقِتَالِكَ ؛ يَا أَبَا أَنْتَ وَأُمِّي ، لَقَدْ

مرکبها را زین کردند و لگام زدند و جنگ با تو را دنبال کردند، پدر و مادرم به فدایت همانا

عَظُمَ مُصَابِي بِكَ ، فَاسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَأَكْرَمَنِي

مصیبتت بر من سنگین شد، از خدا که مقامت را گرامی داشت، و مرا به وسیله تو کرامت

[بِكَ] ، أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَنصُورٍ ، مِنْ أَهْلِ بَيْتِ

بخشید، درخواست می کنم، که خون خواهی تو را همراه پیشوای یاری شده از اهل بیت

مُحَمَّدٍ ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ . اَللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا

محمد (درود خدا بر او و خاندانش) روزی من کند، خدایا به حق

بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ ، فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ . يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ، إِنِّي

حسین مرا نزد خود در دنیا و آخرت آبرومند قرار ده، ای ابا عبد الله من

أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ ، وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ، وَإِلَى فَاطِمَةَ ،

به خدا و رسولش و امیر مؤمنان، و فاطمه

وَإِلَى الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ بِمُؤَالَاتِكَ ، وَ بِالْبَرَاءَةِ [مِمَّنْ قَاتَلَكَ

و حسن تقرب می جویم، به دوستی تو و به بیزاری.

و نَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ ، وَ بِالْبَرَاءَةِ مِمَّنْ أَسَّسَ آسَاسَ الظُّلْمِ

و الجور علیکم، و ابرا الی الله و الی رسولہ]، مِمَّنْ أَسَّسَ آسَاسَ

از کسی که پایه گذاری کرد اساس

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عاشورا

ذَلِكَ ، وَبَنَى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ ، وَجَرَىٰ فِي ظُلْمِهِ وَجُورِهِ عَلَيْكُمْ

این واقعه را، و بنا نهاد بر آن بنیانش را، و روان شد در ستم و بیدادش بر شما،

وَعَلَىٰ أَشْيَاعِكُمْ ؛ بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَالْيَكُم مِنْهُمْ ، وَاتَّقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ

و شیعیان شما، از ایشان به سوی خدا و شما بیزارم و به خدا تقرب می جویم،

ثُمَّ إِلَيْكُمْ ، بِمُؤَالَاتِكُمْ وَمُؤَالَاةِ وَلِيِّكُمْ ، وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ

و پس از آن به شما نیز با دوستی نسبت به شما و دوستی نسبت به

أَعْدَائِكُمْ ، وَالنَّاصِبِينَ لَكُمْ الْحَرْبَ ، وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ

دوستان شما، و به بیزاری از دشمنانتان، و برپاکندگان جنگ با شما، و به بیزاری از شیعیان

وَاتَّبَاعِهِمْ ؛ إِنِّي سَلَمٌ لِّمَنْ سَلَمَ لَكُمْ ، وَحَرْبٌ لِّمَنْ حَارَبَكُمْ ، وَوَلِيٌّ

و پیروان آنها، من در صلحم با کسی که با شما صلح کرد، و در جنگم با کسی که با شما جنگید، و دوستم

لِّمَنْ وَالَاكُمْ ، وَعَدُوٌّ لِّمَنْ عَادَاكُمْ ، فَاسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَنِي

با کسی که شما را دوست داشت، و دشمنم با کسی که شما را دشمن داشت، پس درخواست می کنم از خدا که مرا

بِمَعْرِفَتِكُمْ ، وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيَائِكُمْ ، وَرَزَقَنِي الْبَرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ ،

به معرفت و دوستان شما گرامی داشت و بیزاری از دشمنان شما را نصیب من کرد،

أَنْ يَجْعَلَ لِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَأَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ ،

اینکه مرا در دنیا و آخرت با شما قرار دهد، و جایگاهم را نزد شما استوار بدارد،

قَدَمَ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ

و از او می خواهم که مرا برساند به مقام

الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ ، وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِي (ثَارِكُمْ) ، مَعَ

ستوده ای که برای شما نزد خداست و روزی کند خون خواهی ام را به همراه

إِمَامٍ هُدًى ظَاهِرٍ نَاطِقٍ [بِالْحَقِّ] مِنْكُمْ ، وَأَسْأَلُ اللَّهَ

امام هدایت گر آشکار و گویای به حق از خاندان شما، و از خدا درخواست می کنم

بِحَقِّكُمْ ، وَبِالشَّأْنِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ ، أَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي بِكُمْ ،

به حق شما، و شأنی که برای شما نزد اوست، که عطا کند به من به خاطر مصیبت زدگی ام به شما برترین چیزی

أَفْضَلَ مَا يُعْطَى مُصَابَا بِمُصِيبَتِهِ ، مُصِيبَةً مَا أَعْظَمَهَا وَ أَعْظَمَ

را که عطا کند به مصیبت زده ای به خاطر مصیبتش، چه مصیبتی بزرگ است آن مصیبت، و چه عظیم است

زیرت امام حسین علیه السلام در روز عاشورا

رَزَيْتَهَا فِي الْإِسْلَامِ، وَفِي جَمِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ . اَللّٰهُمَّ

آن عزا در اسلام، و در همه آسمانها و زمین. خدایا

اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ تَنَالُهُ مِنْكَ، صَلَوَاتُكَ وَ رَحْمَةُكَ

در این جایگاه مرا از کسانی قرار ده، که از جانب تو به آنان درود و رحمت

وَمَغْفِرَةٌ. اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ حَيَاتِي حَيَاةَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَمَمَاتِي

و آمرزش می رسد خدایا حیاتم را حیات [امیخته به عشق] محمد و خاندان محمد، و مرگم

مَمَاتٌ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ. اَللّٰهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتَ بِهِ (فِيهِ) بَنُو

را مرگ [در حال شیفنگی به] محمد و خاندان محمد قرار ده. خدایا این روز روزی است که به آن تبرک جستند

أُمِّيَّةً، وَابْنُ آكَلَةِ الْاَكْبَادِ، اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ، عَلَى [لِسَانِكَ وَ]

بنی امیه، و فرزند جگر خوار، آن لعنت شده، فرزند لعنت شده

لِسَانِ نَبِيِّكَ، [صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ]، فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ

بر زبان تو و زبان پیامبرت (درود خدا بر او و خاندانش) در هر کجا و هر موقعی که

وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ، [صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ]. اَللّٰهُمَّ الْعَنَ أَبَا سُفْيَانَ

پیامبرت (درود خدا بر او و خاندانش) در آن ایستاد. خدایا لعنت کن ابا سفیان،

وَمُعَاوِيَةَ، وَيَزِيدَ بْنَ مُعَاوِيَةَ، عَلَيْهِمُ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْآبِدِينَ،

و معاویه و یزید فرزند معاویه را، که از جانب تو بر آنان لعنت باد به جاودانگی جاودانها،

وَهَذَا يَوْمٌ فَرِحْتَ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَآلُ مَرْوَانَ، بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنَ

و امروز روزی است که خوشحال شدند به این روز خاندان زیاد و خاندان مروان، بخاطر کشتن حضرت امام حسین

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ. اَللّٰهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ [مِنْكَ]

را (درود خدا بر او) خدایا پس لعنت

وَالْعَذَابَ [الْأَلِيمَ]. اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا

و شکنجهات را بر آنان و دوچندان کن، خدای من در این روز و در این جایگاه و همه

الْيَوْمِ، وَفِي مَوْقِفِي هَذَا، وَأَيَّامِ حَيَاتِي، بِالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةِ

روزیهای زندگی ام به تو تقرب می جویم، به بیزاری از ایشان و لعنت

عَلَيْهِمْ، وَبِالْمُؤَالَاتِ لِنَبِيِّكَ وَآلِ نَبِيِّكَ، [عَلَيْهِ وَ] عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.

بر ایشان، و به دوستی پیامبر و خاندان پیامبرت (درود بر او و ایشان)

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عاشورا

سپس صد مرتبه می گویی: اَللّٰهُمَّ الْعَن اَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ

خدایا لعنت کن نخستین ستمکاری را که به حق

مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ، وَاٰخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلٰی ذٰلِكَ . اَللّٰهُمَّ الْعَن

محمد و خاندان محمد ستم کرد، و آخرین کسی را که در این ستم از او پیروی نمود. خدایا لعنت کن

العِصَابَةَ الَّتِي جَاهَدَتْ الْحُسَيْنَ، وَ شَايَعَتْ وَ بَايَعَتْ

جمعیتی را که با حسین پیکار کردند، و همراهی نمودند و پیمان بستند،

وَتَابَعَتْ عَلٰی قَتْلِهِ؛ اَللّٰهُمَّ الْعَنَّهُمْ جَمِيعًا . بعد صد مرتبه

و پیروی کردند بر کشتن آن حضرت، خدایا همه آنان را لعنت کن،

می گویی: اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ، وَعَلٰی الْاَرْوَاحِ الَّتِي

سلام بر تو ای ابا عبدالله، و بر جانمایی که به درگاهت

حَلَّتْ بِفِنَائِكَ، عَلَیْكَ مِنْ سَلَامِ اللهِ، [اَبَدًا] مَا بَقِيْتُ وَبَقِيَ

فرود آمدند، از جانب من سلام خدا بر تو باد همیشه تا هستم و تا

اللَّیْلُ وَالنَّهَارُ، وَلَا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْی لِزِیَارَتِکُمْ .

شب و روز باقی است و خدا زیارت شما آخرین و زیارت از سوی من قرار ندهد،

اَلسَّلَامُ عَلٰی الْحُسَيْنِ ، وَعَلٰی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ، وَعَلٰی اَوْلَادِ

سلام بر حسین و بر علی بن الحسین و فرزندان

الحُسَيْنِ، وَعَلٰی اَصْحَابِ الْحُسَيْنِ. آنگاه می گویی: اَللّٰهُمَّ خُصَّ

حسین، و یاران حسین. خدایا اختصاص ده،

اَنْتَ اَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنْی، وَاَبْدَ اَیَّهٖ اَوَّلًا، ثُمَّ [الْعَنِ] الثَّانِیَ وَالثَّالِثَ

اولین ستمکار را از جانب من به لعنت، و آغاز کن به آن لعنت اولین را، سپس دومین و سومین

وَالرَّابِعَ. اَللّٰهُمَّ الْعَن یَزِیدَ خَامِسًا ، وَالْعَن عُبَیْدَ اللهِ بْنِ زِیَادٍ ،

و چهارمین را، خدایا یزید پنجم آنان را لعنت کن، و لعنت کن عبیدالله بن زیاد

وَابْنَ مَرْجَانَةَ ، وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشَمْرًا ، وَآلَ اَبِی سُفْیَانَ وَآلَ

و پسر مرجانه و عمر بن سعد و شمر و خاندان ابو سفیان و خاندان

زِیَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ، اِلٰی یَوْمِ الْقِیَامَةِ . سپس به سجده می روی

زیاد و خاندان مروان را تا روز قیامت.

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عاشورا

وَمِی گویی: اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَى مُصَابِهِمْ؛

خدایا سپاس تو را سپاس شکرگزاران بر مصیبت زدگی آنان،

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى عَظِيمِ رَزِيَّتِي. اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ

خدای را سپاس بر بزرگی عزایم، خدایا شفاعت حسین را

يَوْمَ الْوُرُودِ ، وَثَبَّتْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ ،

در روز ورود [به قیامت] نصیبم کن، و ثابت بدار قدم صدق مرا نزد خود به همراه حسین

وَاصْحَابِ الْحُسَيْنِ ، الَّذِينَ بَذَلُوا مُهَجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ

و یاران حسین، آنان که جانشان را در دفاع از حسین

السَّلَامُ. علقمه گفت: حضرت باقر علیه السلام فرمود: اگر بتوانی

(درود بر او) بخشیدند.

آن حضرت را هر روز به این زیارت در خانه خود زیارت

کنی زیارت کن، که تمام این ثوابها برای تو خواهد بود.

محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عُمیره روایت کرده: با

صفوان بن مهران و جمعی دیگر از اصحاب خودمان به

سوی نجف بیرون رفتیم - پس از خروج حضرت صادق

علیه السلام از حیره به جانب مدینه - زمانی که از زیارت امیرمؤمنان

فارغ شدیم، صفوان صورت خود را به جانب مشهد ابا عبد الله

علیه السلام گردانید، آنگاه به ما گفت: از نزد سر مقدس

امیرمؤمنان، حسین علیه السلام را زیارت کنید، که از اینجا امام

صادق علیه السلام ایما و اشاره کرد، به سلام بر آن حضرت و من

در آن وقت خدمت آن حضرت بودم. سیف گفت: صفوان

دُعای بعد از نماز زیارت عاشورا

همان زیارتی را خواند، که علقمة بن محمد حضر می از امام باقر علیه السلام در روز عاشورا روایت کرده بود، سپس دو رکعت نماز نزد سر امیرمؤمنان علیه السلام بجا آورد، و پس از آن نماز، امیرمؤمنان علیه السلام را وداع کرد و اشاره کرد به جانب قبر امام حسین علیه السلام در حالی که روی خود را به جانب او کرده بود و پس از زیارت او وداع گفت، و از جمله دعاهایی که بعد از نماز خواند این بود:

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ؛ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ، يَا كَاشِفَ كُرْبِ

ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای پاسخ دهنده خواسته بیچارگان، ای برطرف کننده اندوه

الْمَكْرُوبِينَ، يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ، يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ،

اندوهگینان، ای فریادرس دادخواهان، ای دادرس دادجویان،

وَيَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ، وَيَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ

ای آن که به من از رگ گردن نزدیک تر است، ای آن که میان شخص

الْمَرءِ وَقَلْبِهِ، وَيَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى، وَبِالْأَفْقِ الْمُبِينِ،

و دلش پرده می شود، ای آن که بر دیدگاه برتر است، و بر سپهبد روش،

وَيَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى، وَيَا مَنْ يَعْلَمُ

ای آن که بخشنده و مهربان است، و بر حکومت کشور هستی استیلا دارد، ای آن که

خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ، وَيَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ؛

خیانت چشمها، و آنچه را سینه ها پنهان کنند می داند، ای آن که هیچ پوشیده ای بر او مخفی نیست،

يَا مَنْ لَا تَشْتَبُهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ، وَيَا مَنْ لَا تُغْلِظُهُ (لَا تُغْلِظُهُ)

ای آن که صداها بر او مشتبه نشود، ای آن که نیاز مندیها، او را به اشتباه نیندازند

الْحَاجَاتُ، وَيَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُو الْحَاحُ الْمُلْحِنُ؛ يَا مُدْرِكَ كُلِّ

ای آن که اصرار اصرار کنندگان او را به ستوه نیاورد، ای دریابنده هر

دُعای بعد از نماز زیارت عاشورا

فَوْتٍ ، وَيَا جَامِعَ كُلِّ شَمْلٍ ، وَيَا بَارِيَّ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ ؛ يَا مَنْ

از دست رفته، ای گردآورنده هر پراکنده، ای آفریننده جانها پس از مرگ، ای آن

هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ ، يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ ، يَا مُنَفِّسَ الْكُرْبَاتِ ،

که هر روز در کاری است، ای برآورنده حاجات، ای بیرون آورنده غمها از دلها،

يَا مُعْطِيَ السُّؤْلَاتِ ، يَا وَلِيَّ الرَّغْبَاتِ ، يَا كَافِيَ الْمُهْمَّاتِ ، يَا مَنْ

ای بخشنده خواهشها، ای سرپرست رغبتها، ای کفایت کننده امور مهم، ای آن که

يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ، وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمَاوَاتِ

از هر چیز کفایت کند، و کفایت نکند از او چیزی در آسمانها

وَالْأَرْضِ ، أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ ، وَعَلَى أَمِيرِ

و زمین، از تو درخواست می کنم به حق محمد خاتم پیامبران، و علی امیر

الْمُؤْمِنِينَ ، وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ ، وَبِحَقِّ الْحَسَنِ

مؤمنان، و به حق فاطمه دختر پیامبرت، و به حق حسن

وَالْحُسَيْنِ ، فَإِنِّي بِهِمْ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ ، فِي مَقَامِي هَذَا ، وَبِهِمْ أَتَوَسَّلُ ،

و حسین، من در این جایگاه به وسیله آنان به تو توجه می کنم و به ایشان متوسل می شوم،

وَبِهِمْ أَتَشْفَعُ إِلَيْكَ ، وَبِحَقِّهِمْ أَسْأَلُكَ ، وَأُقْسِمُ وَأَعِزُّمُ عَلَيْكَ ،

و به آنان به درگاه تو شفاعت می خواهم، و به حق آنان از تو درخواست می کنم و سوگند می خورم و تو را سوگند می دهم

وَبِالشَّانِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ ، وَبِالْقَدَرِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ ، وَبِالَّذِي

و به شأنی که برای آنان نزد توست، و به حق قدری که برای آنان پیش تو است، و به آنچه آنان را

فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ، وَبِسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ ، وَبِهِ

بر جهانیان برتری دادی، و به حق نامت که آن را نزد آنان قرار دادی، و از

خَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ ، وَبِهِ أَبْنَتْهُمْ وَأَبْنَتْ فَضْلَهُمْ مِنْ

میان جهانیان، آنان را به آن نام اختصاص دادی، و به آن نام وجودشان و فضلشان را از

فَضْلِ الْعَالَمِينَ ، حَتَّى فَاقَ فَضْلَهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِينَ جَمِيعًا ،

فضل جهانیان آشکار نمودی، تا فضل آنان بر فضل همه جهانیان برتری گرفت،

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَكْشِفَ عَنِّي

از تو می خواهم بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، و غم و نگرانی

دُعای بعد از نماز زیارت عاشورا

غَمِّی ، وَهَمِّی وَكَرْبِی ، وَتَكْفِیْنِی الْمُهْمَّ مِنْ أُمُورِی ، وَتَقْضِی

و گرفتاریم را برطرف کنی، و مرا از مهمّ امورم کفایت نمایی و قرضم

عَنْی دِیْنِی ، وَ تُجِیْرِنِی مِنَ الْفَقْرِ ، وَ تُجِیْرِنِی مِنَ الْفَاقَةِ ،

را ادا کنی، و از تهیدستی و درماندگی پناهم دهی،

وَتُعْیِنِنِی عَنِ الْمَسْأَلَةِ إِلَى الْمَخْلُوقِیْنَ ، وَتَكْفِیْنِی هَمَّ مَنْ أَخَافُ

و از درخواست نمودن از مخلوقات بی نیازم نمایی، و از من کفایت کنی اندوه کسی را که از اندوهش

هَمَّهُ ، وَعُسْرَ مَنْ أَخَافُ عُسْرَهُ ، وَحُزْنَ مَنْ أَخَافُ حُزْنَ تَهُ ،

می ترسم، و دشواری کسی را که از دشواری اش هراس دارم، و ناهمواری کسی را که از ناهمواریش بیم دارم،

وَشَرَّ مَنْ أَخَافُ شَرَّهُ ، وَمَكْرَ مَنْ أَخَافُ مَكْرَهُ ، وَبَغْیَ مَنْ

و شر کسی که از شرش می ترسم، و فریب کسی که از فریبش وحشت دارم، و تجاوز کسی که از

أَخَافُ بَغْیَهُ ، [وَ جَوْرَ مَنْ أَخَافُ جَوْرَهُ] ، وَ سُلْطَانَ مَنْ أَخَافُ

تجاوزش بیم دارم، و بی عدالتی کسی که از بی عدالتی اش می ترسم، و سلطه کسی که از سلطه اش

سُلْطَانَهُ ، وَكَيْدَ مَنْ أَخَافُ كَيْدَهُ ، وَمَقْدَرَةَ مَنْ أَخَافُ

وحشت دارم، و نقشه کسی که از نقشه اش بیم دارم، و قدرت کسی که از

مَقْدَرَتَهُ عَلَیَّ ، وَ تَرَدَّدَ عَنِّی كَيْدَ الْكَيْدَةِ ، وَمَكْرَ الْمَكْرَةِ .

قدرتش به خود می ترسم، و از تو می خواهم که بداندیشی بداندیشان مکر مکاران را از من بگردانی

اَللّٰهُمَّ مَنْ اَرَادَنِیْ فَاَرَدَهُ ، وَمَنْ كَادَنِیْ فَاَكِدَهُ ، وَاصْرِفْ عَنِّی

خدایا هر که قصد من کرده قصدش کن، و هر که درباره من بداندیشی کرد، در حقش بداندیشی کن،

كَيْدَهُ وَمَكْرَهُ ، وَبَاسَهُ وَاَمَانِيَّهٗ ، وَامْنَعُهُ عَنِّیْ كَيْفَ شِئْتَ ،

و از من حيله و نیرنگ و نیرو و آرزویش را باز گردان، و او را از من بازدار هرگونه که خواهی،

وَ اِنِّیْ شِئْتُ . اَللّٰهُمَّ اشْغَلْهُ عَنِّیْ بِفَقْرٍ لَا تَجْبُرُهُ ، وَ بِبَلَاءٍ

و هر کجا که خواهی، خدایا او را از من سرگرم کن به فقری که جبرانش نکنی، و به بلایی که

لَا تَسْتُرُهُ ، وَ بِفَاقَةٍ لَا تَسُدُّهَا ، وَ بِسُقْمٍ لَا تُعَافِيهِ ، وَ ذُلٍّ لَا تُعِزُّهُ ،

نیوشانی اش، و به نیازی که سدش نکنی، و به دردی که عافیتش ندهی، و ذلتی که عزیزش ننمایی،

وَبِمَسْكَنَةٍ لَا تَجْبُرُهَا . اَللّٰهُمَّ اضْرِبْ بِالذُّلِّ نَصَبَ عَيْنِهِ ،

و مسکنتی که جبرانش نفرمایی. خدایا بزن خواری که در برابر دو چشمش،

دُعای بعد از نماز زیارت عاشورا

وَادْخُلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَنْزِلِهِ ، وَالْعِلَّةَ وَالسُّقْمَ فِي بَدَنِهِ ، حَتَّى

و وارد کن تهیدستی را بر او در منزلش، و بیماری و درد را در بدنش، تا او را

تَشْغَلَهُ عَنِّي بِشُغْلٍ شَاغِلٍ لَا فَرَاغَ لَهُ ، وَأَنْسِهِ ذِكْرِي كَمَا

از من سرگرم کنی به سرگرمی سرگرم کننده ای که فراغت برایش نباشد، و یاد مرا از یادش ببر،

أَنْسَيْتَهُ ذِكْرَكَ ، وَخُذْ عَنِّي بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَلِسَانِهِ ، وَيَدِهِ

همچنان که یاد خودت را از یادش بردی و نگاهدار از من گوش و چشم و زبان و دست

و رِجْلِهِ وَقَلْبِهِ ، وَ جَمِيعَ جَوَارِحِهِ ، وَادْخُلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ

و پا و قلب و همه اعضایش را، و در همه آنها بر او بیماری

ذَلِكَ السُّقْمَ وَلَا تَشْفِهِ ، حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا بِهِ

وارد کن، و شفایش مده، تا آن را قرار دهی برای او سرگرمی سرگرم کننده ای،

عَنِّي وَعَنْ ذِكْرِي ، وَاكْفِنِي يَا كَافِي مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ ، فَإِنَّكَ

از من و یاد من، و کفایت کن ای کفایت کننده، آنچه را که غیر تو کفایت نکند، به درستی

الكَافِي لَا كَافِي سِوَاكَ ، وَمُفَرِّجٌ لَا مُفَرِّجٌ سِوَاكَ ، وَمُغِيثٌ

که تویی کفایت کننده ای که کفایت کننده ای جز تو نیست، و گشایش دهنده ای جز تو نیست،

لَا مُغِيثٌ سِوَاكَ ، وَجَارٌ لَا جَارَ سِوَاكَ ، خَابَ مَنْ كَانَ جَارُهُ

و پناه دهنده ای که پناه دهنده ای جز تو نیست نومید گشت

سِوَاكَ ، وَمُغِيثُهُ سِوَاكَ ، وَمَفْرَعُهُ إِلَى سِوَاكَ ، وَمَهْرَبُهُ

کسی که پناه دهنده اش جز تو، و فریادرسش جز تو، و پناهگاهش جز تو،

(إِلَى سِوَاكَ) ، وَمَلْجَأُهُ إِلَى غَيْرِكَ (سِوَاكَ) ، وَمَنْجَاهُ مِنْ مَخْلُوقٍ

و گریزگاهش جز تو، و ملجأش جز تو، و جای نجاتش از مخلوق غیر

غَيْرِكَ ، فَأَنْتَ ثِقَتِي وَرَجَائِي ، وَمَفْرَعِي وَمَهْرَبِي ، وَمَلْجَأِي

توست، پس تویی آرامش و امیدم، و پناهگاه و گریزگاهم و ملجأ و جای نجاتم،

وَمَنْجَايَ ، فَبِكَ اسْتَفْتِحُ وَبِكَ اسْتَنْجِحُ ، وَيُحَمَّدُ وَ آلُ

به تو گشایش میخواهم، و به تو رستگاری می جویم، و به محمد و خاندان

مُحَمَّدٍ اتَّوَجَّهُ إِلَيْكَ ، وَاتَّوَسَّلُ وَاتَّشَفَّعُ ، فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهَ

محمد سوی تو رو می کنم، و متوسل می شوم، و شفاعت می خواهم، ای خدا، ای خدا،

دُعای بعد از نماز زیارت عاشورا

يَا اللَّهُ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ، وَإِلَيْكَ الْمُشْتَكَى، وَأَنْتَ

ای خدا، سپاس و شکر تو راست، شکایت تنها به سوی توست، و تویی

الْمُسْتَعَانُ، فَاسْأَلْكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

که به یاری خواسته شده ای، از تو می خواهم ای خدا، ای خدا، ای خدا، به حق محمد و خاندان محمد،

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَكْشِفَ عَنِّي غَمِّي

که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، و غم و نگرانی و اندوه

وَهَمِّي وَكَرْبِي، فِي مَقَامِي هَذَا، كَمَا كَشَفْتَ عَنْ نَبِيِّكَ هَمَّهُ

شدید مرا در این حالت برطرف کنی، همچنان که از پیامبرت نگرانی

وَعَمَّهُ وَكَرْبَهُ، وَكَفَيْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ، فَاكْشِفْ عَنِّي كَمَا

و غم و اندوه را برطرف نمودی، و او را از هراس دشمنش کفایت کردی از من برطرف کن همچنان که

كَشَفْتَ عَنْهُ، وَفَرِّجْ عَنِّي كَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ، وَاكْفِنِي كَمَا

از او برطرف نمودی، و از من بگشای همچنان که از او گشودی، و مرا کفایت کن همچنان که

كَفَيْتَهُ، [وَاصْرِفْ عَنِّي] هَوْلَ مَا أَخَافُ هَوْلَهُ، وَمَوْوَنَةَ مَا

او را کفایت کردی از من برگردان هراس آنچه را که از

أَخَافُ مَوْوَنَتَهُ، وَهَمَّ مَا أَخَافُ هَمَّهُ بِلاَ مَوْوَنَةٍ عَلَى نَفْسِي مِنْ

هراسش می ترسم، و هزینه آنچه را که از هزینه اش می ترسم، و نگرانی آنچه را که از نگرانی اش بیم دارم، بدون هیچ

ذَلِكَ، وَاصْرِفْنِي بِقَضَاءِ حَوَائِجِي، وَكِفَايَةِ مَا أَهَمَّنِي هَمُّهُ،

زحمتی از این بابت بر هستی ام، و مرا باز گردان به برآوردن حاجاتم، و کفایت آنچه مرا نگران کرده،

مِنْ أَمْرِ آخِرَتِي وَدُنْيَايَ؛ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، [وَيَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ]،

نگرانی اش از کار آخرت و دنیا، ای امیر مومنان و ای ابا عبدالله،

عَلَيْكُمَا مِنِّي سَلَامٌ اللَّهُ، أَبَدًا مَا [بَقِيْتُ وَ] بَقِيَ اللَّيْلُ

بر شما از جانب من سلام خدا همیشه تا هستم و تا شب و روز هست،

وَالنَّهَارُ، وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكُمَا، وَلَا فَرَّقَ اللَّهُ

و خدا این زیارت را آخرین بار از زیارت شما قرار ندهد، و بین من و شما

بَيْنِي وَبَيْنَكُمَا. اَللّهُمَّ اَحْيِنِي حَيَاةَ مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهِ، وَامْتِنِي

جدایی نیندازد، خدایا زنده بدار مرا چون زندگی محمد و فرزندان او، و بمیران مرا

دُعای بعد از نماز زیارت عاشورا

مَمَاتُهُمْ، وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِمْ، وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ، وَلَا تُفَرِّقْ

چون مرگ آنان، و جانم را بگیر بر آیین ایشان، و محشور کن مرا در زمره آنان، و بین من و ایشان هیچگاه

بَیْنِی وَبَیْنَهُمْ، طَرَفَةً عَیْنٍ أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. يَا أَمِيرَ

جدایی مینداز، حتی به اندازه چشم برهم زدنی در دنیا و آخرت. ای امیر

الْمُؤْمِنِينَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، أَتَيْتُكُمَا زَائِرًا، وَمُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ رَبِّي

مؤمنان، و ای ابا عبدالله، به خاطر زیارتتان به جانب شما آمدم، و به خدای پروردگارم

وَرَبِّكُمْ، وَمُتَوَجِّهًا إِلَيْهِ بِكُمْ، وَمُسْتَشْفِعًا بِكُمْ إِلَى اللَّهِ

و پروردگارتان متوسلم، و به وسیله شما متوجه به سوی اویم، و به پیشگاه خدا

[تَعَالَى] فِي حَاجَتِي هَذِهِ، فَاشْفَعَا لِي، فَإِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامَ

به وسیله شما درباره این حاجتم خواستار شفاعتم، پس شما برای من شفاعت کنید،

الْمَحْمُودَ، وَالْحِجَاهَ الْوَجِيهَ، وَالْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ وَالْوَسِيلَةَ، إِنِّي أَنْقَلِبُ

که برای شما نزد خدا مقام ستوده و منزلتی ابرومند و جایگاهی بلند و وسیله است، من از نزد

عَنْكُمْ، مُنْتَظِرًا لَتَنْجِزَ الْحَاجَةَ، وَقَضَائِهَا وَنَجَاحِهَا مِنَ اللَّهِ،

شما باز می گردم، در حالی که چشم به راه تحقق حاجت، و برآمدن و به انجام رسیدنش، از جانب خدا،

بِشَفَاعَتِكُمَا لِي إِلَى اللَّهِ فِي ذَلِكَ، فَلَا أَخِيبُ، وَلَا يَكُونُ

به شفاعت شما به درگاه خدا برای خود درباره آن هستم، پس ناامید نگردم و نمی باشد

مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا خَائِبًا خَاسِرًا، بَلْ يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا رَاجِحًا

باز گشتگام نومیدانه و زیانکارانه، بلکه باز گشتگام باز گشتگاه برتر،

رَاجِحًا، مُفْلِحًا مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا، بِقَضَاءِ جَمِيعِ حَوَائِجِي

قرین توفیق و اجابت می باشد، با برآورده شدن تمام حوایجم،

(الْحَوَائِجُ)، وَتَشَفَّعَا لِي إِلَى اللَّهِ. انْقَلَبْتُ عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ،

و برایم به درگاه خدا شفاعت کنید، باز گشتم بر آنچه خدا خواست

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، مُفَوِّضًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ، مُلْجِئِي ظَهْرِي

و جنبش و نیرویی نیست مگر به خدا، و اگذار کننده ام کارم را به خدا، با تکیه دادم

إِلَى اللَّهِ، مُتَوَكِّلًا عَلَى اللَّهِ، وَأَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى، سَمِعَ اللَّهُ

به خدا، در حال توکل بر خدا، و می گویم خدا مرا بس است و کافی است، می شنود خدا صدای

دُعای بعد از نماز زیارت عاشورا

لِمَنْ دَعَا، لَيْسَ لِي وَرَاءَ اللَّهِ وَوَرَاءَكُمْ يَا سَادَتِي مُنْتَهَى؛ مَا شَاءَ

کسی را که او را خواند، برای من و برای خدا و برای شما ای سرورانم سرحدی نیست، آنچه

رَبِّي كَانَ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ،

پروردگارم خواست شد، و آنچه نخواهد نمی شود، جنبش و نیرویی نیست جز به خدا

أَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهُ، وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي إِلَيْكُمْ،

شما را به خدا می سپارم، و خدا این زیارت را آخرین زیارت من از شما قرار ندهد،

إِنْصَرَفْتُ يَا سَيِّدِي، يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَايَ؛ وَأَنْتَ

باز گشتم، ای آقای من، ای امیر مؤمنان و مولای من، و تو

(وَأَبْتُ) يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي؛ [وَأَسْلَامِي عَلَيْكُمَا مُتَّصِلٌ

ای ابا عبد الله ای سرور من و سلامم بر شما پیوسته باد،

مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ، وَاصِلُ ذَلِكَ إِلَيْكُمَا، غَيْرُ مُحْجُوبٍ

تا شب و روز پیوسته است، این سلام به شما رسیده است،

عَنْكُمْ سَلَامِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ، وَأَسْأَلُهُ بِحَقِّكُمْ أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ

نه اینکه سلامم از شما پوشیده باشد اگر خدا خواهد، و از او می خواهم به حق شما اینکه

وَيَفْعَلَ، فَإِنَّهُ حَمِيدٌ مُجِيدٌ. انْقَلَبْتُ يَا سَيِّدِي عَنْكُمْ، تَائِبًا

بخواهد آن را و انجام دهد، زیرا او ستوده و بزرگوار است، ای دو سرورم از نزد شما باز گشتم، در حال توبه

حَامِدًا لِلَّهِ، شَاكِرًا رَاجِعًا لِلْإِجَابَةِ، غَيْرَ آيِسٍ وَلَا قَانِطٍ، آتِبًا عَائِدًا

و سپاس برای خدا، و شکر گذاری و امیدوار به اجابت، بدون یأس و ناامیدی، در حالی

رَاجِعًا إِلَى زِيَارَتِكُمَا، غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْكُمَا، وَلَا مِنْ زِيَارَتِكُمَا،

که بازگردنده و بازگشت کننده و رجوع کننده به سوی زیارت شمایم، نه روگردان از شما،

بَلْ رَاجِعٌ عَائِدٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ يَا

و نه از زیارتتان، بلکه رجوع کننده و بازگشت کننده ام اگر خدا بخواد، و جنبش و نیرویی نیست

سَادَتِي، رَغِبْتُ إِلَيْكُمْ وَإِلَى زِيَارَتِكُمَا، بَعْدَ أَنْ زَهَدْتُ فِيكُمْ

جز بخدا، ای آقایانم به سوی شما و زیارتتان رغبت نمودم،

وَفِي زِيَارَتِكُمَا أَهْلُ الدُّنْيَا، فَلَا خَيْبَنِي اللَّهُ مَا [مِمَّا] رَجَوْتُ

پس از آنکه اهل دنیا نسبت به شما و زیارتتان بی رغبت شدند، خدا مرا از آنچه در زیارت شما امید

وَمَا أَمَلْتُ فِي زِيَارَتِكُمَا؛ إِنَّهُ قَرِيبٌ مُّجِيبٌ.

و آرزو کردم ناامید نسازد به درستی که او نزدیک و پاسخ دهنده است.

سیف بن عُمیره می گوید: به صفوان گفتم: علقمة بن محمد، این دعا را برای ما از حضرت امام باقر علیه السلام روایت نکرد، بلکه همان زیارت را حدیث کرد. صفوان گفت: با سید خودم امام صادق علیه السلام به این مکان وارد شدم، آن حضرت زیارت بجا آورد، مثل آنچه را که ما بجا آوردیم، و دعا کرد به این دعا هنگام وداع، پس از اینکه دو رکعت نماز بجا آورد، چنان که ما نماز بجا آوردیم و وداع کرد چنان که ما وداع کردیم. آنگاه صفوان گفت: امام صادق علیه السلام به من فرمود: بر این زیارت مواظبت کن و این دعا را بخوان و به آن زیارت کن، به درستی که من بر خدا ضامنم، برای هر که زیارت کند به این زیارت و دعا کند به این دعا، از نزدیک یا دور، به اینکه زیارتش پذیرفته و سعیش پسندیده باشد و سلامش به آن حضرت برسد و آن سلام از آن جناب پوشیده نماند و حاجت او از جانب خدای تعالی روا شود، به هر مرتبه که خواهد برسد و او را ناامید باز نگرداند. ای صفوان این زیارت را به این ضمان یافتم از پدرم و پدرم از پدرش علی بن الحسین علیه السلام به

همین ضمان و او از حسین علیه السلام به همین ضمان و حسین علیه السلام از برادرش حسن علیه السلام به همین ضمان و حسن از پدرش امیرمؤمنان علیه السلام با همین ضمان و امیرمؤمنان علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم با همین ضمان و رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم از جبرائیل با همین ضمان و جبرائیل از خدای تعالی با همین ضمان. به تحقیق خدای عزوجل به ذات مقدس خود سوگند یاد کرده که هر که حسین علیه السلام را به این زیارت زیارت کند، از نزدیک یا دور، و دعا کند به این دعا، زیارت او را قبول میکنم، و خواهش او را میپذیرم هر اندازه که باشد، و خواسته اش را عنایت میکنم و از حضرت من با ناامیدی و خسارت باز نگردد و با خوشحالی بازش گردانم به برآوردن حاجت و رسیدن به بهشت و آزادی از دوزخ و شفاعت او را در حق هر کس که شفاعت کند میپذیرم، حضرت فرمود: جز دشمن ما اهل بیت که شفاعت در حق او قبول نشود. حق تعالی به این واقعیت بر ذات اقدسش سوگند خورده و ما را گواه گرفته بر آنچه ملائکه ملکوت به آن گواهی دادند. پس جبرائیل گفت: یا رسول الله خدا مرا بسوی تو فرستاده برای سرور و بشارت تو و شادی و بشارت علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان از اولاد تو

علیه السلام تا روز قیامت مستمر و پاینده باد شادمانی تو و علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان علیهم السلام و شیعه شما تا روز رستاخیز آنگاه صفوان گفت: امام صادق علیهما السلام به من فرمود: هرگاه برایت بسوی خدای عز و جل حاجتی روی داد، زیارت کن، به این زیارت از هر مکانی که بودی و این دعا را بخوان و حاجت را از پروردگار خود بخواه که از جانب خدا برآورده میشود و خدا وعده خود را به رسول خود خلاف نخواهد فرمود، به جود و امتنانش و الحمد لله. مؤلف گوید: در کتاب «نجم الثاقب» در ذیل تشرّف جناب حاج سید احمد رشتی به محضر امام عصر (ارواحنا فداه) در سفر حجّ و فرمایش آن حضرت به او که شما چرا عاشورا نمی‌خوانید، عاشورا، عاشورا، عاشورا؛ دلیل بر فضیلت و آثار و فواید این زیارت است و ما آن حکایت را ان شاء الله پس از زیارت جامعه کبیره نقل خواهیم کرد [صفحه ۱۳۴۱].

شیخ ما ثقة الاسلام نوری رحمه الله علیه فرموده: اما زیارت عاشورا، در فضل و مقام آن بس که از سنخ سایر زیارات نیست که به ظاهر از انشاء و املائی معصومی باشد، هر چند که از قلوب مطهره ایشان چیزی جز آنچه از عالم بالا به آنجا رسد بیرون نیاید بلکه از سنخ احادیث قدسیّه است

فواید مداومت بر زیارت عاشورا

که به همین ترتیب از زیارت و لعن و سلام و دعا، از حضرت احدیت جلّت عظمت به جبرائیل امین و از او به خاتم انبیا ﷺ رسیده و بنا بر تجربه، مداومت به آن در چهل روز یا کمتر در قضای حاجات و رسیدن به مقاصد و دفع دشمنان بی نظیر است اما از بهترین فواید آنکه از مواظبت و مداومت بر آن به دست آمده، فایده‌ای است که: ثقه صالح متقی، حاج ملا حسین یزدی که از نیکان مجاور نجف اشرف است و پیوسته مشغول عبادت و زیارت از ثقه امین حاج محمد یزدی نقل کرد که در شهر یزد مرد فاضل صالحی بود که همواره اشتغال به اصلاح امر آخرت خود داشت و شبها در مقبره خارج یزد که در آن جماعتی از صالحان مدفونند و معروف به مزار است به سر می‌برد و او را همسایه‌ای بود که از کودکی با هم بزرگ شده بودند و برای درس پیش یک معلم می‌رفتند، تا آنکه بزرگ شد و شغل عشاری [ده یک گرفتن به زور و به ناحق = مأمور مالیات] پیش گرفت تا از دنیا رفت و او را در همان مقبره نزدیک محلی که آن مرد صالح بیتوته می‌کرد دفن کردند، پس از گذشتن کمتر از ماهی او را در خواب دید که در هیئت نیکویی است، به نزد او رفت و گفت: من آغاز و

انجام و ظاهر و باطن کار تو را می‌دانم و می‌دانم از آنهایی نبودی که نیکی در باطن ایشان احتمال رود و شغل تو جز عذاب را نمی‌طلبد، پس به کدام عمل به این مقام رسیدی؟ گفت: چنان است که گفتم، من از روز مردن در شدیدترین عذاب بودم، تا دیروز که زوجه استاد اشرف حدّاد فوت شد، و او را در این مکان دفن کردند - و اشاره کرد به موضعی که قریب صد ذرع از او دور بود - و در شب وفات او، حضرت ابو عبد الله الحسین علیه السلام سه مرتبه او را زیارت کرد و در مرتبه سوم به برداشته شدن عذاب این مقبره امر فرمود، پس حالت ما نیکو شد و در سعه و نعمت افتادیم، آن مرد صالح متحیرانه از خواب بیدار شد، درحالی که حدّاد را نمی‌شناخت و محلّ او را نمی‌دانست، در بازار حدّادان از او پرسید، و او را یافت، از او پرسید: آیا برای تو همسری بود؟ گفت آری دیروز وفات کرد، و او را در فلان مکان (و همان موضع را اسم برد) دفن کردیم، پرسید: او به زیارت ابی عبد الله علیه السلام رفته بود؟ گفت نه: گفت: ذکر مصائب او می‌کرد؟ گفت: نه، گفت مجلس عزاداری داشت؟ گفت: نه، حدّاد پرسید چه می‌جویی؟ خواب را نقل کرد، گفت آن زن به خواندن

زیارت عاشورای غیر معروفه

زیارت عاشورا مواظبت و مداومت داشت.

دوم: زیارت عاشورای غیر معروفه: این زیارت، با زیارت معروفه متداوله در اجر و ثواب همسان است، و مشقّت گفتن صد مرتبه لعن، و صد مرتبه سلام را ندارد. و صورت آن که در کتاب «مزار قدیم» نقل شده، بدون ذکر شرح آن، چنین است: هر کس دوست دارد آن حضرت را از شهرهای دور یا نزدیک زیارت کند، غسل نماید و به صحرا یا بام خانه خود رود، آنگاه دو رکعت نماز بجا آورد، و در آن سوره «توحید» را بخواند، چون سلام داد، به سوی آن حضرت به سلام اشاره کند، و به این سلام و اشاره و نیت، متوجّه شود به آن جهتی که ابو عبد الله الحسین علیه السلام در آن است، یعنی رو به کربلای معلی کند، آنگاه با خشوع و استکانت بگوید:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ الْبَشِيرِ

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر او ای فرزند مژده دهنده

النَّذِيرِ ، وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ

و بیم دهنده، و فرزند آقای جانشینان، سلام بر تو ای فرزند فاطمه

سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ وَابْنَ خَيْرَتِهِ ؛

سرور بانوان، جهانیان، سلام بر تو ای منتخب خدا و فرزند منتخبش،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوِتْرُ

سلام بر تو ای خون خدا و فرزند خون خدا، سلام بر تو ای تنهای

زیارت عاشورای غیر معروف

المُتَوَرُّ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْهَادِي الزَّكِيُّ، وَعَلَى أَرْوَاحِ

مظلوم، سلام بر تو ای پیشوای هدایتگر پاک، و بر جانهای

حَلَّتْ بِفَنَائِكَ، وَأَقَامَتْ فِي جَوَارِكَ، وَوَفَدَتْ مَعَ زُورِكَ؛

که به درگاهت فرود آمدند و در جوارت اقامت کردند، و وارد شدند همراه زیارت کنندگان، از سوی من

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنِّي مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ، فَلَقَدْ

سلام بر تو تا هستم، و تا شب و روز هست به راستی که

عَظُمَتْ بِكَ الرَّزِيَّةُ، وَجَلَّتْ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَفِي أَهْلِ

مصیبت به تو بزرگ شد، و در میان مؤمنان و مسلمانان و همه اهل

السَّمَاوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرْضِينَ أَجْمَعِينَ، فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ؛

آسمانها و زمینها عظیم گشت، پس ما از خداییم و بسوی او باز می گردیم

صَلَوَاتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ، يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ،

درودها و برکات و تحیات خدا بر تو ای ابا عبدالله الحسین،

وَعَلَى آبَائِكَ الطَّيِّبِينَ الْمُتَنَجِّبِينَ، وَعَلَى ذُرِّيَّتِكُمُ الْهُدَاةِ

و بر پدران پاک و نجیب، و بر نسلهای راهنما

الْمُهْدِيِّينَ؛ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً خَذَلَتْكَ، وَتَرَكْتَ نُصْرَتَكَ وَمَعُونَتَكَ،

و رهیافته شما، خدا لعنت کند امتی را که از یاریات دریغ کردند و نصرت و کمک به تو را رها نمودند،

وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسَّسَتْ آسَاسَ الظُّلْمِ لَكُمْ، وَمَهَّدَتْ الْجَوْرَ

و خدا لعنت کند امتی را که بنیان ستم بر شما را بنا نهادند و زمینه بی عدالتی بر شما را

عَلَيْكُمْ، وَطَرَقَتْ إِلَى أَدِيَّتِكُمْ وَتَحِيْفِكُمْ، وَجَارَتْ ذَلِكُ فِي

آماده کردند، و برای آزار و ظلم به شما، راه را باز کردند و این ظلم و جور را در

دِيَارِكُمْ وَأَشْيَاعِكُمْ. بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَإِلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي

شهرهای شما و شیعیانان جاری ساختند، به سوی خدا و شما ای آقایان

وَمَوَالِيٍّ وَائْتَمَتِي مِنْهُمْ، وَمِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَاتَّبَاعِهِمْ، وَأَسْأَلُ اللَّهَ

و سرپرستانم، بیزار شدم از اینان و شیعیان و پیروانشان، از خدا ای سرپرستانم،

الَّذِي أَكْرَمَ يَا مَوَالِيٍّ مَقَامَكُمْ، وَشَرَّفَ مَنَزِلَتَكُمْ وَشَأْنَكُمْ، أَنْ

که گرامی داشت مقامتان را، و شرافت داد منزلت و شأنتان را،

زیارت عاشورای غیر معترفه

يُكْرِمَنِي بِوِلَايَتِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ، وَالْإِيْتَامَ بِكُمْ، وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ

درخواست می‌کنم، که مرا به ولایت و اقتدای به شما و براءت از

أَعْدَائِكُمْ، وَأَسْأَلُ اللَّهَ الْبَرَّ الرَّحِيمَ، أَنْ يَرْزُقَنِي مَوَدَّتَكُمْ، وَأَنْ

دشمنانتان گرامی بدارد، و از خدای نیکوکار مهربان می‌خواهم که دوستی شما را روزی من کند، و به

يُوفِّقَنِي لِلطَّلَبِ بِثَارِكُمْ، مَعَ الْإِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْهَادِي، مِنْ آلِ

طلب خونخواهی شما همراه امام مورد انتظار هدایتگر از خاندان

مُحَمَّدٍ، وَأَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأَنْ يُبَلِّغَنِي

محمد موفق نماید، و اینکه در دنیا و آخرت مرا با شما همراه کند، و به

الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ، وَأَسْأَلُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بِحَقِّكُمْ،

مقام پسندیده‌ای که برای شما نزد خداست برساند، و از خدای عز و جل درخواست می‌کنم، به حق شما،

وَبِالشَّأْنِ الَّذِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ، أَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي بِكُمْ،

و به شأنی که برای شما قرار داده، که عطا کند به من به خاطر مصیبت زدگی‌ام به شما،

أَفْضَلَ مَا أَعْطَى مُصَابَا بِمُصِيبَةٍ؛ ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾.

برترین چیزی را که به مصیبت زده‌ای به خاطر مصیبتش عطا کرد، و ما از خداییم و به سوی او باز می‌گردیم،

يَا لَهَا مِنْ مُصِيبَةٍ مَا أَفْجَعَهَا وَأَنْكَاهَا، لِقُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

وای از مصیبتی که چه دردناک و سخت بود، برای دلهای مؤمنان

وَالْمُسْلِمِينَ! فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ. اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

و مسلمانان، پس ما از خداییم و به سوی او باز می‌گردیم. خدایا بر محمد

وآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْنِي فِي مَقَامِي مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ، صَلَوَاتُ

و خاندان محمد درود فرست، و مرا در این حالت از انانی قرار ده که از جانب تو به آنها درودها

وَرَحْمَةً وَمَغْفِرَةً، وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ،

و رحمت و آمرزش می‌رسد، و مرا در دنیا و آخرت در پیش خود آبرومند

وَمِنَ الْمُتَقَرَّبِينَ، فَإِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

و از مقربان بدار، زیرا من به محمد و خاندان محمد

صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ. اَللّهُمَّ وَإِنِّي أَتَوَسَّلُ وَأَتَوَجَّهُ

(درود تو بر او و همه ایشان) به تو تقرب می‌جویم. خدایا من متوسل و متوجه می‌شوم،

زیارت عاشورای غیر معروف

بِصَفْوَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ ، وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ ، مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ

به برگزیده از خلقت، و منتخب از آفریدگانت محمد و علی

وَالطَّيِّبِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا. اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ،

و پاکان از فرزندان آن دو بزرگوار. خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست،

وَاجْعَلْ حَيَاةَ حَيَاهُمْ ، وَمَمَاتِ مَمَاتِهِمْ ، وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ ،

و زندگی مرا زندگی (امیخته به عشق) آنان و مردن مرا مردن (با شیفستگی به) آنان قرار ده،

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ؛ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ. اللَّهُمَّ وَهَذَا يَوْمٌ تَجَدَّدَ

و در دنیا و آخرت بین من و آنان جدایی مینداز، که تو شنونده دعایی، خدایا امروز روزی است

فِيهِ النِّقْمَةُ ، وَتَنْزَلَ فِيهِ اللَّعْنَةُ عَلَى اللَّعِينِ يَزِيدَ ، وَعَلَى آلِ يَزِيدَ ،

که انتقام در آن تازه می شود، و لعنت فرود می آید در آن بر لعنت شدگان یزید و خاندان یزید،

وَعَلَى آلِ زِيَادٍ ، وَعُمَرُ بْنُ سَعْدٍ وَالشَّمِرِ. اللَّهُمَّ الْعَنَهُمُ وَالْعَن

و بر خاندان زیاد، و عمر بن سعد و شمر، خدایا آنان را لعنت کن، و لعنت کن

مَنْ رَضِيَ بِقَوْلِهِمْ وَفَعَلِهِمْ ، مِنْ أَوَّلٍ وَآخِرٍ ، لَعْنَا كَثِيرًا ،

کسی که به گفتار و کردارشان راضی شد، از آغاز تا پایان لعنتی بسیار،

وَأَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ ، وَأَسْكِنَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ،

و آنان را در آتش سوزانت وارد کن، و در دوزخ جایشان ده، دوزخی که بد جایگاهی است،

وَأَوْجِبْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى كُلِّ مَنْ شَايَعَهُمْ ، وَبَايَعَهُمْ وَتَابَعَهُمْ

و دوزخ را واجب گردان بر آنان و هر که با آنان همکاری کرد، و با آنان هم پیمان شد، و به آنان

وَسَاعِدَهُمْ ، وَرَضِيَ بِفَعْلِهِمْ ، وَافْتَحْ لَهُمْ وَعَلَيْهِمْ ، وَعَلَى كُلِّ

مساعدت نمود، و به کردارشان راضی شد، و باز کن بر روی ایشان و بر آنان، و بر هر که

مَنْ رَضِيَ بِذَلِكَ لِعَنَاتِكَ ، الَّتِي لَعَنْتَ بِهَا كُلَّ ظَالِمٍ ، وَكُلِّ

به این حادثه راضی شد لعنت هایت را که به آن لعنت کردی هر ستمکار، و هر

غَاصِبٍ وَكُلِّ جَاحِدٍ ، وَكُلِّ كَافِرٍ وَكُلِّ مُشْرِكٍ ، وَكُلِّ شَيْطَانٍ

غاصب و هر منکر و هر کافر و هر مشرک و هر شیطان

رَجِيمٍ ، وَكُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ. اللَّهُمَّ الْعَنِ يَزِيدَ وَآلَ يَزِيدَ ، وَبَنِي

رانده شده و هر گردنکش لجبازی را، خدایا یزید و خاندانش و فرزندان

زیارت عاشورای غیر معروف

مَرَوَانَ جَمِيعًا. اَللّٰهُمَّ وَضَعِفْ غَضَبَكَ وَسَخَطَكَ ، وَعَذَابَكَ

مروان همه را لعنت کن. دوچندان کن غضب و خشم و عذاب

وَنِقَمَتَكَ ، عَلَى اَوَّلِ ظَالِمٍ ظَلَمَ اَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ. اَللّٰهُمَّ وَالْعَن

و انتقامت را بر اول ستمگری که به اهل بیت پیامبرت ستم کرد، خدایا تمام ستم کنندگان

جَمِيعَ الظَّالِمِيْنَ لَهُمْ ، وَانْتَقِمِ مِنْهُمْ ؛ اِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ مِّنْ

بر آنها را لعنت کن، و از آنان انتقام بگیر، زیرا تو صاحب انتقام از

الْمُجْرِمِيْنَ. اَللّٰهُمَّ وَالْعَن اَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ ، وَالْعَن

تبهکاران هستی، خدایا و لعنت کن اولین ستمکاری را که به خاندان محمد ستم کرد، و لعنت کن

اَرْوَاحَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَقُبُورَهُمْ ، وَالْعَنِ اللّٰهُمَّ الْعِصَابَةَ الَّتِي

ارواح و شهرها و گورهایشان را، و خدایا لعنت کن جمعیتی را که به

نَازَلَتْ الْحُسَيْنَ بْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ ، وَحَارَبَتْهُ ، وَقَتَلْتَ اَصْحَابَهُ

کارزار با حسین فرزند دختر پیامبرت فرود آمدند، و با او جنگیدند، و یاران

وَاَنْصَارَهُ ، وَاَعْوَانَهُ وَاَوْلِيَائِهِ ، وَشِيعَتَهُ وَمُحِبِّبِهِ ، وَاَهْلَ بَيْتِهِ

و یاوران و کمک کاران و دوستان و شیعیان و دوستداران و اهل بیت

وَذُرِّيَّتَهُ ، وَالْعَنِ اللّٰهُمَّ الَّذِيْنَ نَهَبُوا مَالَهُ ، وَسَلَبُوا (وَسَبَوْا)

و فرزندانش را کشتند، و خدایا لعنت کن کسانی را که مالش را غارت کردند،

حَرِيْمَهُ ، وَلَمْ يَسْمَعُوا كَلَامَهُ وَلَا مَقَالَهُ. اَللّٰهُمَّ وَالْعَن كُلَّ مَن

و حریمش را ربودند، و سخن و گفتارش را نشنیدند، و خدایا لعنت کن هر که

بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضِيَ بِهِ ، مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ وَالْآخِرِيْنَ ، وَالْخَلَائِقِ

این حادثه به او رسید و به آن راضی شد از گذشتگان و آیندگان و همه خلایق

اَجْمَعِيْنَ ، اِلَى يَوْمِ الدِّينِ. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنِ ،

تا روز قیامت سلام بر تو ای ابا عبدالله الحسین،

وَعَلَى مَن سَاعَدَكَ وَعَاوَنَكَ ، وَوَسَاكَ بِنَفْسِهِ ، وَبَذَلَ

و بر آنان که با تو همراهی کردند و یاریات نمودند، و با جانشان با تو به مواسات برخاستند،

مُهِجَتَهُ فِي الذَّبِّ عَنْكَ. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ ،

و جانشان را در دفاع از تو بخشیدند، سلام بر تو ای مولایم و بر آنان،

زیارت عاشورای غیر معروف

وَعَلَىٰ رُوحِكَ وَعَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ ، وَعَلَىٰ تُرْبَتِكَ وَعَلَىٰ تُرْبَتِهِمْ .

و بر روح تو و بر ارواحشان، و بر خاک تو و بر خاکشان،

اللَّهُمَّ لِقِهِمْ رَحْمَةً وَرِضْوَانًا، وَرَوْحًا وَرِيحَانًا. السَّلَامُ عَلَيْكَ

خدایا رحمت و رضوان و راحت و ریحان به آنان عطا کن، سلام بر تو

يَا مَوْلَايَ ، يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ، يَا بْنَ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ ، وَ يَا بْنَ سَيِّدِ

ای مولایم ای ابا عبدالله، ای فرزند خاتم پیامبران، و ای فرزند سرور

الْوَصِيِّينَ ، وَ يَا بْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدُ

جانشینان، و از فرزند سرور بانوان جهانیان، سلام بر تو ای شهید،

يَا بْنَ الشَّهِيدِ. اللَّهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ ، وَ فِي هَذَا

ای فرزند شهید. خدایا در این ساعت، و در این

الْيَوْمِ ، وَ فِي هَذَا الْوَقْتِ وَ كُلِّ وَقْتٍ ، تَحِيَّةً وَ سَلَامًا. السَّلَامُ

روز، و در این وقت، و هر وقت از جانب من تحیت و سلام به او برسان، سلام

عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ ، وَ عَلَى الْمُسْتَشْهِدِينَ مَعَكَ ، سَلَامًا

بر تو ای فرزند سرور جهانیان، و بر گشته شدگان به همراه تو، سلامی

مُتَّصِلًا مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ (بِالنَّهَارِ). السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ

پیوسته تا شب و روز پیوسته است، سلام بر حسین

بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ . السَّلَامُ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ .

بن علی شهید، سلام بر علی بن حسین شهید،

السَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ . السَّلَامُ

سلام بر عباس فرزند شهید امیر مؤمنان، سلام

عَلَى الشَّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ . السَّلَامُ عَلَى الشَّهَدَاءِ

بر شهیدان از فرزندان امیر مؤمنان، سلام بر شهیدان

مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيلٍ . السَّلَامُ عَلَى كُلِّ مُسْتَشْهِدٍ مِنْ

از فرزندان جعفر و عقیل سلام بر هر شهید گشته از

الْمُؤْمِنِينَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَبَلِّغْهُمْ عَنِّي

مؤمنان. خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و به آنان از جانب من

زیارت عاشورای غیر معروف

تَحِيَّةً وَسَلَامًا. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، وَعَلَيْكَ السَّلَامُ

تحیت و سلام برسان. سلام بر تو ای رسول خدا، و سلام

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ، أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعِزَّاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ

و رحمت و برکات خدا بر تو باد، خدایا پاداشت را در مصیبت فرزندت حسین

عَلَيْهِ السَّلَامُ. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ،

نیکو گرداند، سلام بر تو ای ابا الحسن ای امیر مؤمنان،

وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ، أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعِزَّاءَ فِي

و سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد، خدا پاداشت را در مصیبت

وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فاطِمَةُ ، يَا بِنْتَ رَسُولِ رَبِّ

فرزندت حسین نیکو گرداند، سلام بر تو ای فاطمه دختر رسول پروردگار

الْعَالَمِينَ ، وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ، أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ

جهانیان، سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد، خدا پاداشت را در مصیبت

الْعِزَّاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ ،

فرزندت حسین نیکو گرداند سلام بر تو ای ابا محمد ای حسن،

وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ، أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعِزَّاءَ فِي

و سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد، خدا پاداشت را در مصیبت

أَخِيكَ الْحُسَيْنِ. السَّلَامُ عَلَى أَرْوَاحِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ،

برادرت حسین نیکو گرداند، سلام بر ارواح مردان و زنان با ایمان

الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ ، وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

زنده ها و مرده هایشان، سلام و رحمت خدا و برکات خدا

وَبَرَكَاتُهُ ، أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُمُ الْعِزَّاءَ فِي مَوْلَاهُمُ الْحُسَيْنِ. اَللَّهُمَّ

بر آنان باد، خدا پاداش آنان را در مصیبت مولایشان حسین نیکو گرداند، خدایا

اجْعَلْنَا مِنَ الطَّالِبِينَ بِنَارِهِ مَعَ إِمَامٍ عَدْلٍ، تُعْزِ بِهِ الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ؛

قرار ده ما را از خواستاران خونخواهی او به همراه امام دادگر، که اسلام و اهلش را به او عزیز گردانی،

يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ. بعد به سجده رو و بگو: اَللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ

ای پروردگار جهانیان. خدایا تو را سپاس

زیارت اربعین

عَلَى [جَمِيع] مَنَابٍ (يَأْتِي) مِنْ خَطْبٍ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ أَمْرٍ،

بر همه آنچه از امر عظیم نازل شد، و تو را سپاس بر هر امری،

وَالَيْكَ الْمُشْتَكَى فِي عَظِيمِ الْمُهِمَّاتِ، بِخَيْرَتِكَ وَأَوْلِيائِكَ،

و به سوی توست شکایت در امور بس مهم بزرگ، که به برگزیدگان و اولیاییت اصابت کرد،

وَذَلِكَ لِمَا أَوْجَبَتْ لَهُمْ مِنَ الْكَرَامَةِ وَالْفَضْلِ الْكَثِيرِ. اَللّهُمَّ

و این به خاطر کرامت و فضل بسیاری است که بر آنان واجب کرده‌ای. خدایا

فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ

بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و شفاعت حسین (درود بر او)

عَلَيْهِ السَّلَامُ، يَوْمَ الْوُرُودِ، وَالْمَقَامِ الْمَشْهُودِ، وَالْحَوْضِ

را نصیب من کن، روز ورود به قیامت، و مقام مشهود، و حوض

الْمُورُودِ، وَاجْعَلْ لِي قَدَمَ صَدَقٍ عِنْدَكَ، مَعَ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ

وارد شده، و برایم نزد خود قدم صدق قرار ده با حسین و یاران

الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ، الَّذِينَ وَاسَوْهُ بِنَفْسِهِمْ، وَبَذَلُوا دُونَهُ

حسین (درود بر ایشان) آنان که با وجودشان با او مواسات نمودند، و جانشان را در برابر او

مُهِجَهُمْ، وَجَاهَدُوا مَعَهُ أَعْدَاءَكَ، ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَرَجَائِكَ،

بخشیدند، و همراه او با دشمنانت جهاد نمودند، به خاطر به دست آوردن خشنودیت و امید به تو،

وَتَصَدِّقًا بِوَعْدِكَ، وَخَوْفًا مِنْ وَعِيدِكَ؛ إِنَّكَ لَطِيفٌ لِمَا

تصدیق به وعده‌ات، و ترس از تهدیدت، زیرا که تو لطف کننده‌ای به هر که

تَشَاءُ؛ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ای مهربان‌ترین مهربانان.

هشتم: زیارت اربعین

اربعین سید الشهداء عَلَیْهِ السَّلَامُ مصادف با روز بیستم صفر است،

شیخ طوسی در کتاب تهذیب و مصباح از حضرت حسن

عسگری عَلَیْهِ السَّلَامُ روایت کرده: نشانه‌های مؤمن پنج چیز است:

زیارت اربعین

پنجاهویک رکعت نماز گزاردن، که مراد هفده رکعت واجب، و سی و چهار رکعت نافله [مستحب] در هر شب و روز است، و زیارت اربعین، و انگشتر به دست راست نمودن، و پیشانی را در سجده بر خاک نهادن، و بلند گفتن «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» کیفیت زیارت حضرت امام حسین علیہ السلام در روز اربعین به دو صورت رسیده: اول: زیارتی است که شیخ در دو کتاب تهذیب و مصباح از صفوان جمال روایت کرده، که صفوان گفت: مولایم امام صادق علیہ السلام درباره زیارت اربعین به من گفت: هنگامی که قسمت قابل توجهی از روز برآمده، بخوان:

السَّلَامُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَحَبِيبِهِ؛ السَّلَامُ عَلَى خَلِيلِ اللَّهِ وَنَجِيِّهِ؛

سلام بر ولی خدا و حبیبش، سلام بر دوست خدا و نجیبش،

السَّلَامُ عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ وَابْنِ صَفِيِّهِ؛ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ

سلام بر بنده برگزیده خدا و فرزند برگزیده اش، سلام بر حسین

الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ؛ السَّلَامُ عَلَى أَسِيرِ الْكُرُبَاتِ، وَقَتِيلِ الْعَبْرَاتِ.

مظلوم شهید، سلام بر آن دچار گرفتاریها و کشته اشکها،

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَشْهَدُ اَنْهُ وَلِیْكَ وَابْنُ وَلِیْكَ، وَصَفِیْكَ وَابْنُ

خدا یا من گواهی می دهم که حسین ولی تو و فرزند ولی تو، و برگزیده تو، و فرزند

صَفِیْكَ، الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ، اَكْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَةِ، وَحَبَوْتَهُ

برگزیده توست حسینی که به کرامتت رسیده، او را به شهادت گرمی داشتی، و به خوشبختی

بِالسَّعَادَةِ، وَاجْتَبَيْتَهُ بِطِيبِ الْوِلَادَةِ، وَجَعَلْتَهُ سَيِّدًا مِنْ

اختصاص دادی، و به پاکي ولادت برگزیدی، و او را آقایی از

زیارت اربعین

السَّادَةِ، وَ قَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ، وَ ذَائِدًا مِنَ الذَّادَةِ، وَاعْطَيْتَهُ

آقایان، و پیشروی از پیشرویان، و مدافعی، از مدافعان حق قرار دادی،

مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ، وَ جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ،

و میراثهای پیامبران را به او عطا فرمودی، و او را از میان جانشینان حجت بر بندگان قرار دادی،

فَاعْذَرَ فِي الدُّعَاءِ، وَمَنْحَ النَّصْحِ، وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ،

در دعوتش جای عذری باقی نگذاشت، و از خیرخواهی دریغ نورزید، و جانفش را در راه تو بذل کرد،

لَيْسَتْ نَقْدَ عِبَادِكَ مِنَ الْجَهَالَةِ، وَ حَيْرَةِ الضَّلَالَةِ، وَ قَدْ تَوَازَرَ

تا بندگان را از جهالت و سرگردانی گمراهی برهاند، در حالی که بر علیه او به کمک هم برخاستند،

عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيَا، وَبَاعَ حَظَّهُ بِالْأَرْذَلِ الْأَدْنَى، وَ شَرَى

کسانی که دنیا مغرورشان کرد، و بهره واقعی خود را به فرومایه تر و پست تر چیز فروختند،

آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْأَوْكَسِ، وَ تَغَطَّرَسَ وَ تَرَدَّى فِي هَوَاهُ، وَ اسْخَطَكَ

و آخرتشان را به کمترین بها به گردونه فروش گذاشتند، تکبر کردند و خود را در دامن هوای نفس انداختند،

وَ اسْخَطَ نَبِيَّكَ، وَ اطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاقِ وَ النِّفَاقِ،

تو را و پیامبرت را به خشم آوردند، و اطاعت کردند از میان بندگان، اهل شکافا فکنی و نفاق

وَ حَمَلَةَ الْأَوْزَارِ، الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارَ (لِلنَّارِ)، فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ

و بارکشان گناهان سنگین، و سزاواران آتش و بارکشان را پس با آنان دربار تو

صَابِرًا مُحْتَسِبًا، حَتَّى سَفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمُهُ، وَ اسْتُبِيحَ حَرِيمُهُ.

صابرانه و به حساب تو جهاد کرد، تا در طاعت تو خورش ریخته شد و حریمش مباح گشت

اللَّهُمَّ فَالْعَنَهُمْ لَعْنًا وَبِيلًا، وَ عَذِّبَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا. السَّلَامُ عَلَيْكَ

خدایا آنان را لعنت کن لعنتی سنگین، و عذابشان کن عذابی دردناک، سلام بر تو

يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ؛ أَشْهَدُ

ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند سرور جانشینان، شهادت می دهم

أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ، عِشْتَ سَعِيدًا وَ مَضَيْتَ حَمِيدًا،

که تو امین خدا و فرزند امین اویی، خوشبخت زیستی، و ستوده درگذشتی، و از دنیا رفتی گم گشته

وَمُتَّ فَقِيدًا مَظْلُومًا شَهِيدًا، وَ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزُ مَا وَعَدَكَ،

و مظلوم و شهید، و گواهی می دهم که خدا وفاکننده است آنچه را به تو وعده داده،

زیارت العسین

وَمُهِلِكَ مَنْ خَذَلَكَ، وَمُعَذِّبُ مَنْ قَتَلَكَ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ

و نابود کننده کسانی را که از یاریات دریغ ورزیدند، و عذاب کننده کسانی را که تو را کشتند، و گواهی می‌دهم که تو به

بِعَهْدِ اللَّهِ، وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ، حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينُ، فَلَعَنَ اللَّهُ

عهد خدا وفا کردی و در راهش به جهاد برخاستی تا مرگت فرا رسید، پس خدا لعنت کند کسانی را

مَنْ قَتَلَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ

که تو را کشتند، و به تو ستم کردند، و این جریان را شنیدند و به آن

فَرَضِيَتْ بِهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي وَلِيُّ لِمَنِ وَالَاهُ، وَعَدُوٌّ لِمَنْ

خشنود شدند، خدای من تو را شاهد می‌گیرم که من دوستم با آنان که او را دوست دارند، و دشمنم با آنان

عَادَاهُ؛ يَا بَنِي آنَتَ وَأُمِّي يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ

که با او دشمنند، پدر و مادرم فدایت ای فرزند رسول خدا، گواهی می‌دهم که تو

نورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ، وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ (الطَّاهِرَةِ)،

در صلبهای بلندمرتبه و رحمهای پاک نوری بودی،

لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا، وَلَمْ تُلَبِّسْكَ الْمُدْهَمَاتُ مِنْ ثِيَابِهَا،

جاهلیت با ناپاکیهایش تو را آلوده نکرد، و از جامه‌های تیره و تارش به تو نپوشاند،

وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ، وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ، وَمَعْقِلِ

و گواهی می‌دهم که تو از ستونهای دین، و پایه‌های مسلمانان، و پناهگاه

الْمُؤْمِنِينَ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ، الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ،

مردم مؤمنی، و گواهی می‌دهم که پیشوای نیکوکار، با تقوا، راضی به مقدرات حق، پاکیزه،

أَهَادِي الْمَهْدِيِّ، وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَمَّةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى،

هدایت کننده، و هدایت شده‌ای، و گواهی می‌دهم که امامان از فرزندان، اصل تقوا،

وَأَعْلَامُ الْهُدَى، وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى، وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا،

و نشانه‌های هدایت، و دستگیره محکم، و حجت و بر اهل دنیا هستند

وَأَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ، وَبِإِيَابِكُمْ مَوْقِنٌ، بِشَرَائِعِ دِينِي،

و گواهی می‌دهم که من به یقین مؤمن به شمایم، و به بازگشتان یقین دارم، براساس قوانین دینم،

وَحَوَاتِيمِ عَمَلِي، وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلَمٌ، وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ،

و عواقب عملم، و قلبم با قلبتان در صلح، و کارم پیرو کارتان،

اوقات شریف زیارت امام حسین علیه السلام

وَنُصِرْتِي لَكُمْ مُعَدَّةً ، حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ ، فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ

و یاری ام برای شما آماده است، تا خدا به شما اجازه دهد، پس با شما

لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ ، صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ، وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ

نه با دشمنان، درودهای خدا بر شما، و بر ارواح

وَأَجْسَادِكُمْ ، وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ ، وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ .

و پیکرهایتان، و بر حاضر و غایبان، و بر ظاهر و باطنتان،

آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ .

آمین ای پروردگار جهانیان.

پس دو رکعت نماز می خوانی، و به آنچه می خواهی دعا می کنی و برمی گردی.

دوم: زیارتی است که از جابر روایت شده و کیفیت آن چنان است که از عطا [ظاهراً همان عطیه عوفی کوفی همسفر جابر در اربعین برای زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است] نقل شده: در روز بیستم ماه صفر با جابر بن عبد الله انصاری بودم، چون به غاضریه رسیدیم در آب فرات غسل کرد، و پیراهن پاکیزه ای که با خود داشت پوشیده، آنگاه به من گفت: آیا از بوی خوش چیزی با تو هست ای عطا؟ گفتم: سُد با من هست، قدری از آن گرفت و بر سر و بدن پاشید، و پابرهنه روانه شد، تا نزد سر مبارک امام حسین علیه السلام ایستاد، و سه مرتبه اللَّهُ أَكْبَرُ گفت. پس افتاد و بیهوش شد، چون به هوش آمد شنیدم می گفت: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا آلَ اللَّهِ ...»

که درست همان زیارت نیمه رجب است که قبلاً ذکر کردیم، و با آن جز در چند کلمه تفاوت ندارد، که آن هم احتمالاً ناشی از اختلاف نسخه‌هاست، چنان که شیخ مرحوم احتمال داده . در هر صورت اگر کسی بخواهد آن را هم بخواند، به زیارت نیمه رجب رجوع کند، و همان را بخواند. مؤلف گوید: زیارت امام حسین علیه السلام در اوقات شریفه و شبها و روزهای متبرکه، به غیر این اوقات که ذکر شد، نیز افضل است، به ویژه اوقاتی که به آن حضرت نسبتی داشته باشد، مانند روز مباهله و روز نزول «هَلْ آتَى» و روز ولادت آن حضرت و نیز شبهای جمعه. و از روایتی استفاده می‌شود که حق تعالی در هر شب جمعه نظر لطفی بر آن حضرت می‌نماید، و همه پیامبران و اوصیای ایشان را به زیارت حضرتش می‌فرستد. ابن قولویه از امام صادق علیه السلام روایت کرده: هر که قبر امام حسین علیه السلام را در هر جمعه زیارت کند، البته آمرزیده می‌شود، و از دنیا با حالت حسرت بیرون نرود، و مسکنش در بهشت با امام حسین علیه السلام باشد. در خبر اعمش آمده : همسایه او برایش گفت: در خواب دیدم رقعه‌هایی از آسمان فرو می‌ریزد، که در آنها برای هر که امام حسین علیه السلام را در شب جمعه زیارت کند

امان نوشته‌اند، و بعد از این در اعمال کاظمین در ضمن حکایت حاج علی بغدادی (صفحه ۱۱۸۴) به این مطلب اشاره خواهد شد. و در غیر این اوقات از اوقات شریفه دیگر نیز خوب است آن حضرت زیارت شود. روایت شده از امام صادق علیه السلام پرسیدند: آیا برای زیارت امام حسین علیه السلام زمان خاصی است که بهتر از زمانهای دیگر باشد؟ فرمود: آن حضرت را در هر وقت و هر زمان زیارت کنید، که در زیارت آن حضرت خیر مقرر است، هر که آن را بیشتر به عمل آورد، خیر بیشتری خواهد یافت، و هر که کمتر انجام دهد خیر کمتری به دست می‌آورد، و در زیارت کردن آن حضرت در اوقات شریفه بکوشید، که اعمال صالحه در آن اوقات ثوابش دو چندان است و در آن اوقات شریفه فرشتگان الهی برای زیارت آن حضرت از آسمان نازل می‌شوند الخ. و برای خصوص این اوقات یاد شده زیارت منقولی یافت نشده، تنها برای روز سوم شعبان که روز ولادت حضرت امام حسین علیه السلام است، دعایی از ناحیه مبارکه بیرون آمده که باید آن را خواند، و ما آن را در ضمن اعمال ماه شعبان ذکر کردیم. و همچنین بدانکه زیارت آن حضرت در غیر کربلا، از شهرهای دور فضیلت زیادی دارد، و ما در اینجا به ذکر

دو روایت که در کتابهای «کافی»، «تهذیب» و «من لایحضره الفقیه» است قناعت می‌کنیم.

روایت اول: ابن ابی عمیر از هشام روایت کرده: امام صادق علیہ السلام فرمود: هرگاه راه یکی از شما دور، و از خانه‌اش تا قبور ما مسافت زیادی باشد، به پشت بام بلندتر منزل خود بالا رود، و دو رکعت نماز بجا آورد، و به سلام کردن به سوی قبرهای ما اشاره کند، به درستی که آن نماز و سلام به ما می‌رسد.

روایت دوم: از حنان بن سدير از پدرش نقل شده: امام صادق علیہ السلام به من فرمود: ای سدير آیا هر روز قبر حسين علیہ السلام را زیارت می‌کنی؟ عرض کردم: فدایت شوم نه، فرمود: شما جفا کارید، آیا در هر جمعه او را زیارت می‌کنید؟ گفتم: نه، فرمود: آیا در هر ماهی زیارت می‌کنید؟ گفتم: نه، فرمود: آیا در هر سالی زیارت می‌کنید؟ گفتم: گاهی از سالها شده که زیارت کرده‌ام فرمود: ای سدير شما به امام حسين علیہ السلام چه جفا کارید! آیا نمی‌دانید که حق تعالی دو هزارهزار فرشته [در کتاب «تهذیب» و «فقیه» هزارهزار فرشته آمده است] ژولیده‌موی و غبارآلود گمارده تا بر آن حضرت گریه کنند و زیارت نمایند که هرگز

سست نمی‌شوند، و برای تو ای سدید چه می‌شود، که زیارت کنی قبر امام حسین علیه السلام را در هر جمعه پنج مرتبه، و در هر روزی یک مرتبه؟ گفتم: فدایت شوم بین ما و او فاصله بسیاری است، فرمود: به بام خانه‌ات بالا رو و سپس به راست و چپ نظر کن، آنگاه سر خود را به سوی آسمان بردار، سپس قصد کن جانب قبر آن حضرت را و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ. به خاطر این عمل زیارتی برای تو نوشته می‌شود، و آن زیارت حج و عمره است. سدید گفت: باشد که این را در ماه بیش از بیست مرتبه بجا آوردم. و در آغاز زیارت اول از زیارت مطلقه [صفحه ۱۰۳۳] مطلبی که مناسب این مقام بود گذشت، مراجعه کنید.

«پی نوشت»

فضیلت تربت حضرت امام حسین علیہ السلام

بدانکه روایات بسیاری وارد شده که در تربت آن حضرت شفای هر درد و بیماری است بجز مرگ، و امان است از هر بلا، و باعث ایمنی است از هر خوف و بیم، و اخبار در این باب متواتر [یعنی از طرق بسیاری نقل شده] است، و معجزاتی که به سبب این تربت مقدسه ظاهر گردیده بیشتر از آن است که به ذکر آید، و من در کتاب «الفوائد الرضویه» که در تراجم علمای امامیه است، در احوال سید محدث متبحر آقا سید نعمت الله جزایری (ره) نوشتم، که آن سید جلیل القدر در تحصیل علم زحمت بسیار کشیده، و سختی و رنج فراوان برده است و حتی در اوایل تحصیل چون قادر به تهیه چراغ نبوده، در روشنی ماه مطالعه می کرده، لا جرم از کثرت مطالعه در پرتو نور مهتاب و بسیار نوشتن، چشمانش ضعیف شده بود، بنابراین برای روشنی چشم خود، به تربت مقدسه حضرت سید الشهداء علیهم السلام، و تربتهای سایر مراقد شریفه ائمه عراق اکتحال می کرد [مانند سرمه،